

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

ปริญญานิพนธ์
ของ
โกวิทย์ บุญเพ็ง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2550

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ
ของ
โกวิทย์ บุญเพ็ง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2550

THE FACTORS AFFECTED TO LEARNING MANAGEMENT OF SCHOOL
PHYSICAL EDUCATION TEACHERS UNDER EDUCATIONAL SERVICE
OFFICE OF UDONTHANI IN ACADEMIC YEAR 2006

AN ABSTRACT
BY
KOWIT BOONPENG

Pesented in Partial Fulfillment of the Requirements of
the Master Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
September 2007

โกวิทย์ บุญเพ็ง. (2550) *ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549*. ปรินญาณพณธ์ กทม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ,
รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์.

การศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 310 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์คืนมา 310 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่โดยใช้ของเชฟเฟ่ และกำหนดค่าความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า

1. จำนวนวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูที่มีวุฒิปริญญาตรี ด้านประสบการณ์เป็นครู พบว่า ประสบการณ์การเป็นครูนาน 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด และในด้านขนาดของโรงเรียนพบว่าขนาดโรงเรียนเป็นขนาดกลางมากที่สุด
2. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษามีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยด้านประสบการณ์การเป็นครูมีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนมีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ปัจจัย / การจัดการเรียนรู้ / ครูพลศึกษา

Kowit Boonpeng.(2007). *The Factors Affected to Learning Management of School Physical Education Teachers under Educational Service Office of Udonthani In Academic Year 2006*. Master thesis,M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Dr.Wasana Kuna - apisit, Assoc.Prof.Tawate piriapoen.

This study aimed to investigate and to compare factors affected to learning management of school physical education teachers under Educational Service Office of Udonthani in academic year 2006. The samples were 310 physical education teachers from stratified random sampling. Questionnaire was used to collect data with reliability 0.94. The 310 completed questionnaires (100%) were returned. Data were analyzed into mean, standard deviation, one way ANOVA and Scheffe's Method with statistically significant difference .05 level.

The results were as follows:

Almost of physical education teachers had bachelor degrees, most of them had more than 20 years of experience and most of schools are medium size schools.

Level of education of physical education teachers affected to learning management plan and implementing was no significant difference.

Teachers' experience affected to learning management plan and implementing was no significant difference. School size affected to learning management plan and implementing was no significant difference.

Keywords : Factors / Learning Management / Physical Education
Teachers

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจากจากรองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ และ ดร.พงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่กรุณา ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์จุไรรัตน์ สมสุข อาจารย์วณิช นิรันตรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิเทศสุกิจ ทัพชัย รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 นายประเวศ รัตนวงศ์ และผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองเม็ก นายสมใจ คำควร ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างดีจากครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีที่ได้ให้ความเอื้อเฟื้อในการตอบแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล จนสำเร็จบรรลุผลตามวัตถุประสงค์

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ภรรยาและบุตรที่ให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจมาโดยตลอด รวมทั้งญาติพี่น้องเพื่อน ๆ ทุกท่าน ที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยนี้มีสิ่งที่ดีงามเป็นประโยชน์สูงสุดแล้ว ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

โกวิทย์ บุญเพ็ง

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

ของ
โกวิทย์ บุญเพ็ง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....กรรมการ
(ดร.พงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์)

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวความคิด	6
	สมมติฐานของการวิจัย	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	8
	การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	8
	ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้.....	11
	ความหมายของปัจจัย	11
	การจัดการเรียนรู้และทฤษฎีการเรียนรู้.....	11
	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้.....	17
	การนำหลักสูตรไปใช้ และ การบริหารจัดการหลักสูตร.....	20
	การนำหลักสูตรไปใช้.....	20
	การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน.....	22
	การบริหารจัดการหลักสูตร.....	24
	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้.....	26
	ความหมายของสาระพลศึกษา.....	26
	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาระพลศึกษา.....	26
	องค์ประกอบของการเรียนรู้สาระพลศึกษา.....	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
	งานวิจัยในต่างประเทศ	31
	งานวิจัยในประเทศ	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	42
วิธีดำเนินการวิจัย	42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5	54
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย	54
ความมุ่งหมายของการวิจัย	54
สมมติฐานของการวิจัย	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
สรุปผลการวิจัย	56
อภิปรายผล	58
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย	59
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือในการทำวิจัย	64
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	67
ประวัติผู้วิจัย	76

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน โรงเรียน.....	41
2	จำนวนและร้อยละสถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 310).....	46
3	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา ด้านวุฒิการศึกษา.....	47
4	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา ด้านประสบการณ์ในการเป็นครู.....	48
5	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ของครูพลศึกษา ด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน.....	49
6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา ต่อปัจจัยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา.....	50
7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา ต่อปัจจัยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา.....	50
8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครูต่อปัจจัย การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา.....	51
9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครูต่อปัจจัย การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา.....	51
10	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันต่อ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำแผนการเรียนรู้ของครูพลศึกษา.....	51
11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันต่อ ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา.....	52
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และ ขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของ ครูพลศึกษา.....	52

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ปรัชญา แนวคิด และเป้าหมายของการเรียนรู้พลศึกษา.....	10
2 ภาพแสดงปัจจัยภายนอกและภายในที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้านั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชาติก่อน เพราะประเทศชาติจะต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง บุคคลที่มีความสามารถทางสติปัญญา มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีวินัยและน้ำใจเป็นนักกีฬา แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญคือ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ได้ทดลองปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ สามารถแสวงหาและสร้างความรู้ด้วยตนเองที่นำไปสู่การรู้จักคิด วิเคราะห์ กลั่นกรอง เลือกรับข้อมูล ข่าวสารและวัฒนธรรมใหม่ ๆ อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่กับการปรับปรุงวิธีการสอนและการวัดผลให้สะท้อนถึงความรู้ ความเข้าใจ และสติปัญญาของนักเรียน นักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ. 2544)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 7 กล่าวว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและมาตรา 25 กล่าวว่า รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬา และนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2547)

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีสาระพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาที่มีมาตรฐาน ช่วงชั้นครบทั้ง 4 ช่วงชั้น อันเนื่องจาก

สาระพลศึกษาเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่
 วรรคดี เพียรชอบ (2523:8) กล่าวว่าพลศึกษานั้นช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในด้านร่างกาย
 จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในการเรียนรู้พลศึกษาผู้เรียนจะได้รับโอกาสได้เข้าร่วมใน
 กิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและทีมทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและ
 กีฬาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโต และพัฒนาการ
 ทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ได้อีกเรียนรู้การฝึกฝนตนเองตามกฎกติการะเบียบ
 และหลักการทางวิทยาศาสตร์ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จาก
 การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยตรงตามความถนัดและความสนใจได้ค้นหาความพึงพอใจ
 จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริม
 สมรรถภาพทางกาย และรักการออกกำลังกาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544:2)

หลังจากที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้ผลิตหลักสูตรระดับชาติออกมา
 โรงเรียนทุกแห่งก็ต้องนำหลักสูตรนั้นมาใช้แต่เมื่อโรงเรียนแต่ละแห่ง แต่ละจังหวัดมีความ
 แตกต่างกัน การนำหลักสูตรมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ จึงไม่ควรจะมีกระบวนการเหมือนกันไป
 หมดทุกโรงเรียน ยกเว้นกระบวนการหลักและใครที่จะทำให้เกิดสิ่งนั้นคือครูผู้สอนนั่นเอง
 ประสิทธิภาพของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญมาก จนอาจกล่าวได้ว่า“สัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร
 ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครู” เพราะต้องทำหน้าที่แปลงหลักสูตรไปสู่การสอน (การวางแผน
 การใช้หลักสูตร) การใช้วิธีสอนให้สอดคล้อง ตลอดจนการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ให้
 เหมาะสม เช่น จัดผู้สอน อุปกรณ์ สถานที่ ตารางสอน ความปลอดภัย ฯลฯ จึงกล่าวไม่ผิดที่ว่า
 โอกาสของการประสบความสำเร็จของหลักสูตรขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วน
 บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยคือผู้บริหารโรงเรียน ชุมชน ผู้ร่วมงาน บุคคลเหล่านี้มีความสำคัญต่อ
 ประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรของครูเช่นกัน เช่น เมื่อมีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร
 ขึ้นมาใหม่ ครูก็จำเป็นต้องได้รับความรู้และความคิดรวบยอดใหม่ ๆ ตามไปด้วยแต่ถ้าผู้บริหาร
 โรงเรียนไม่เห็นความสำคัญ ไม่เข้าใจเรื่องนี้ ครูก็จะไม่มีโอกาสไปประชุม อบรม สัมมนา ฯลฯ
 เพื่อพร้อมใช้หลักสูตรใหม่ นั้นหมายถึงอะไร ๆ ก็คงดำเนินไปเหมือนเดิม (เก่า ๆ) ในโรงเรียน
 นั้น ผู้บริหารจึงมีส่วนในเรื่องการสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจ งบประมาณ อำนาจการสั่งการ
 บริหาร ปัญหาบางอย่างจึงอาจเกิดจากความไม่เข้าใจของผู้บริหารก็เป็นได้
 (วาสนา คุณาภิสิทธิ์.2541)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูพลศึกษา จึงเกิดความสนใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการจัดการ
 เรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เพื่อประโยชน์ต่อ
 การปรับปรุงการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพและส่งผลโดยตรงต่อ
 ผู้เรียนมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549 อันจะเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุดและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐานต่อไปนอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนสาระพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 เขตพื้นที่การศึกษามีทั้งหมด 887 โรงเรียน ครูพลศึกษาจำนวน 1,575 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอนสาระพลศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา คำนวณโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1972 ; อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2545) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 310 คน และใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยด้าน
 - 1.1. วุฒิการศึกษา
 - ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - ปริญญาตรี
 - ปริญญาโท
 - 1.2. ประสบการณ์การเป็นครู
 - ต่ำกว่า 10 ปี
 - 11 - 20 ปี
 - 20 ปี ขึ้นไป

1.3. ขนาดของโรงเรียน

- ขนาดเล็ก
- ขนาดกลาง
- ขนาดใหญ่

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้าน

- 2.1. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.2. การใช้แผนการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่เป็นส่วนประกอบอันส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาในโรงเรียน ในงานวิจัยนี้ได้แก่ วุฒิการศึกษาของครู จำนวนปีหรือประสบการณ์ในการเป็นครู และขนาดของโรงเรียน

การเรียนรู้ หมายถึง การปรับเปลี่ยนหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทัศนคติ แนวคิดและพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สภาพที่ปรากฏเป็นกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแนวคิดอันเนื่องมาจากการประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง วุฒิการศึกษา, ประสบการณ์ในการเป็นครูและขนาดของโรงเรียน

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำเอกสารประกอบการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การใช้เอกสารประกอบการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาของครูที่สอนพลศึกษา ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท

ประสบการณ์การเป็นครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานด้านการสอนพลศึกษามีอายุราชการดังต่อไปนี้ ได้แก่ ต่ำกว่า 10 ปี, 11 - 20 ปี และ 20 ปี ขึ้นไป

ขนาดของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

- โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนมากกว่า 301 คน ขึ้นไป
- โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 121 - 300 คน

- โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนต่ำกว่า 120 คน

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการสอนพลศึกษาตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี

บทบาทของครูพลศึกษา หมายถึง หน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติใน โรงเรียน คือ

1. หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนและการสอน
2. หน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเสริมหลักสูตร
3. หน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันกับเพื่อนครูคนอื่น
4. หน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อวิชาชีพ
5. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชุมชน

เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี หมายถึง การบริหารและจัดการ ในแต่ละจังหวัดตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 โดยคำนึงถึง ปริมาณโรงเรียน จำนวนประชากร วัฒนธรรม และตามความเหมาะสมด้านอื่น ๆ บริหารงาน โดยคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้าน วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 4 เขตพื้นที่การศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดดังนี้

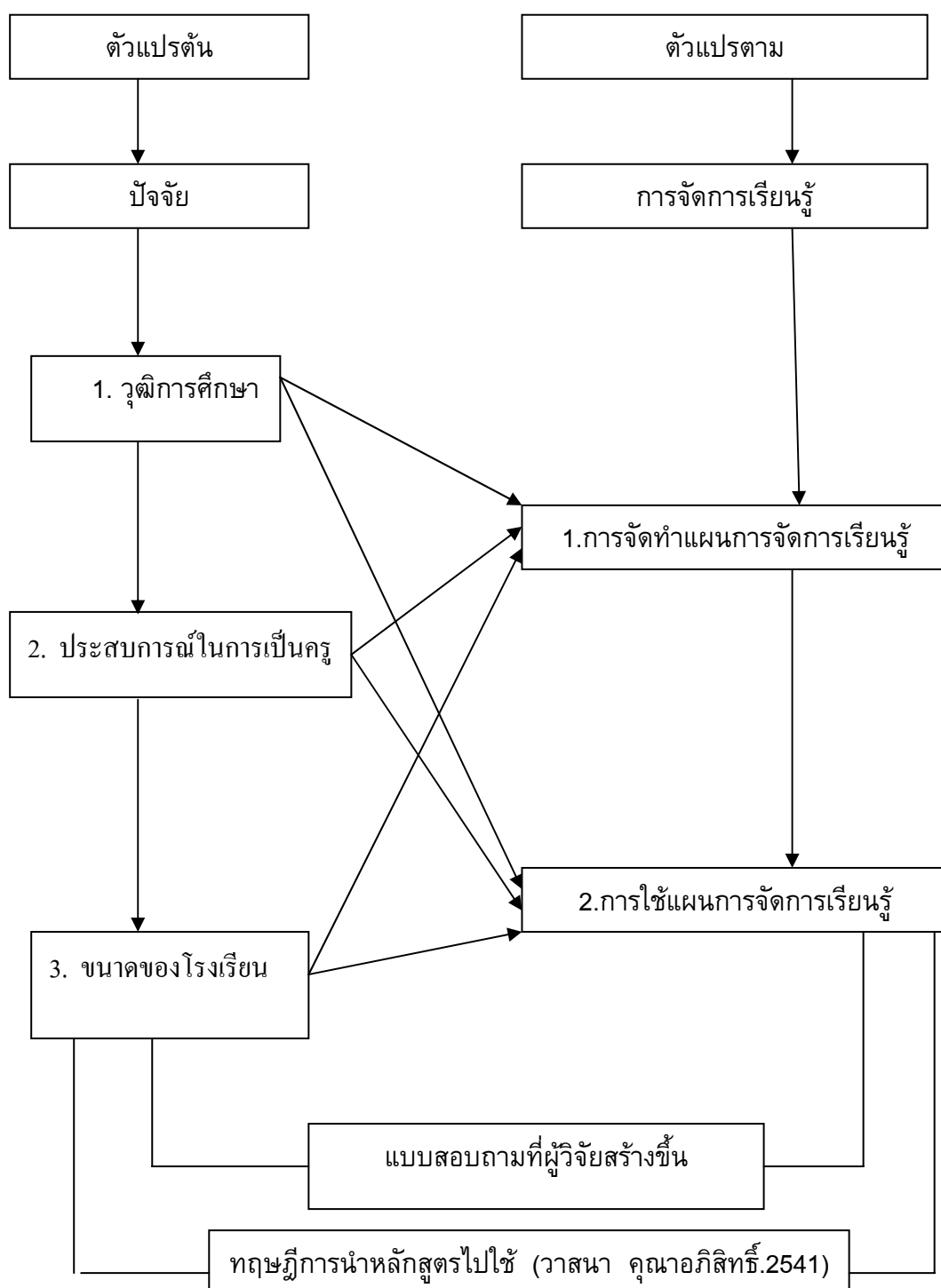
เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 ประกอบด้วยโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง อุดรธานี อำเภอสร้างคอม อำเภอเพ็ญ อำเภอหนองวัวซอ จำนวน 261 โรงเรียน

เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 2 ประกอบด้วยโรงเรียนในเขตอำเภอกุมภวาปี อำเภอศรีธาตุ อำเภอโนนสะอาด อำเภอหนองแสง อำเภอวังสามหมอ กิ่งอำเภอประจักษ์ จำนวน 216 โรงเรียน

เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ประกอบด้วยโรงเรียนในเขตอำเภอบ้านดุง อำเภอทุ่งฝน อำเภอไชยวาน กิ่งอำเภอพิบูลย์รักษ์ กิ่งอำเภอภูแก้ว จำนวน 242 โรงเรียน

เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 4 ประกอบด้วยโรงเรียนในเขตอำเภอบ้านผือ อำเภอน้ำโสม อำเภอนายูง อำเภอกุดจับ จำนวน 168 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐาน

1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีแตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีแตกต่างกัน
3. ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้
 - 2.1. ความหมายของปัจจัย
 - 2.2. การจัดการเรียนรู้และทฤษฎีการเรียนรู้
 - 2.3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้
 3. การนำหลักสูตรไปใช้ และการบริหารจัดการหลักสูตร
 - 3.1. การนำหลักสูตรไปใช้
 - 3.2. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
 - 3.3. การบริหารจัดการหลักสูตร
 4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.1. ความหมายของสาระพลศึกษา
 - 4.2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาระพลศึกษา
 - 4.3. องค์ประกอบของการเรียนรู้สาระพลศึกษา
 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1. งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2. งานวิจัยในประเทศ

1.การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา:8) มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

1. ให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
2. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

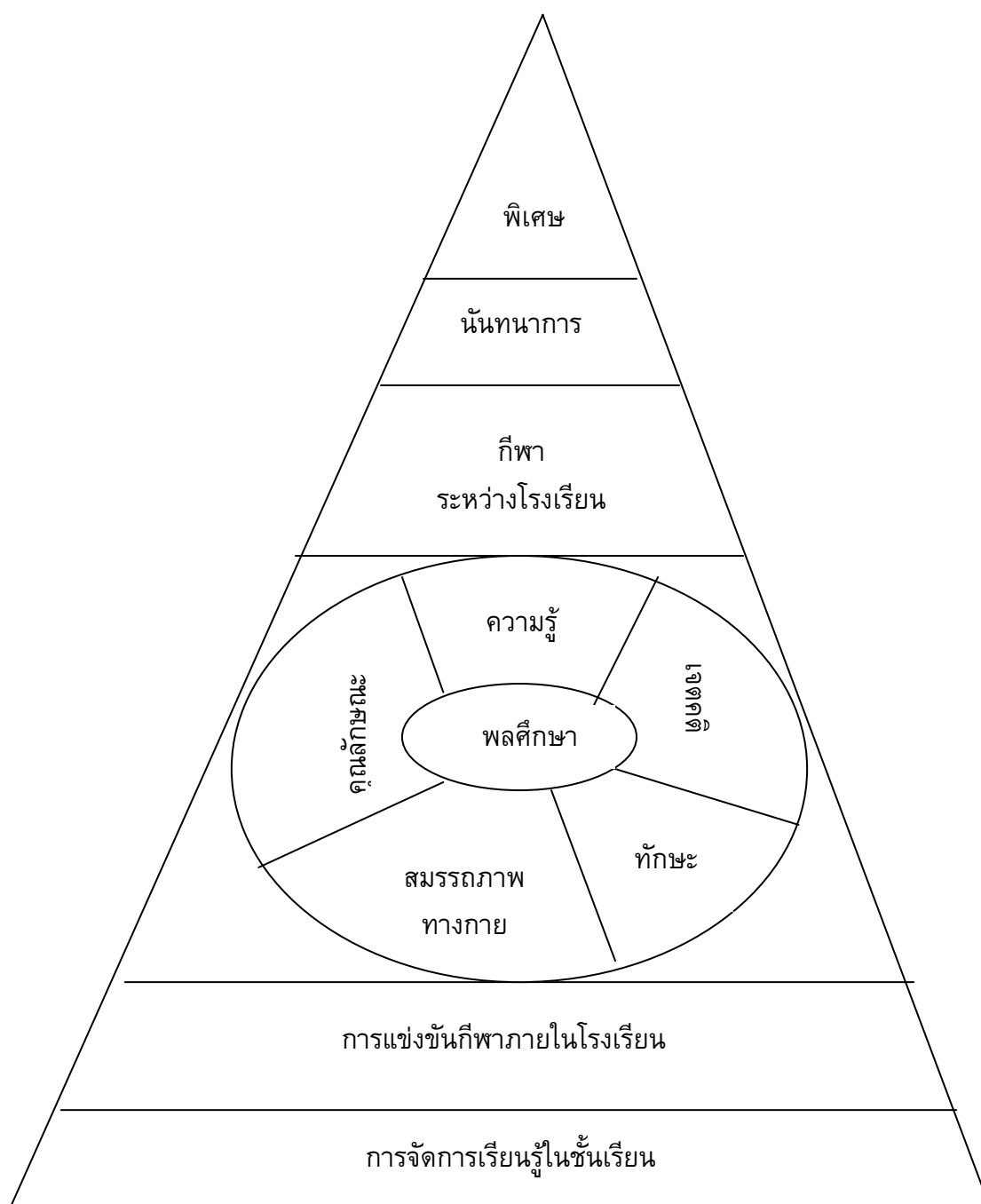
ซึ่งจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ มุ่งให้คนไทยทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดและศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองตลอดชีวิตสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติหมวดที่ 4

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

และมาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับดังนี้

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
 3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
 4. ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง
 5. ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
- เนื่องจากธรรมชาติของกลุ่มสาระพลศึกษา มีเนื้อหาที่เป็นแกน(Core Content)ที่แสดงความเป็นศาสตร์เฉพาะทาง (Academic Discipline) และปรัชญา(Philosophy) ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการหลักสูตรและการสอนของสาระพลศึกษา จึงมีแนวคิดและเป้าหมายที่จะนำไปสู่การจัดสาระหลักสูตรและการสอนในสถานศึกษา ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 ปรัชญา แนวคิด และเป้าหมายของการเรียนรู้ผลศึกษา
คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและผลศึกษา. (กระทรวงศึกษาธิการ 2544).

2.ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้

2.1. ความหมายของปัจจัย

ปัจจัย หมายถึง น. เหตุอันเป็นทางให้เกิดผล,หนทาง เช่น การศึกษาเป็นปัจจัยให้เกิดความรู้ ความสามารถ, คำว่าปัจจัยกับคำว่าเหตุผลมักใช้แทนกันได้ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525)

ปัจจัย หมายถึง น. เหตุ,หนทาง,เหตุอันให้ผลเป็นไป (เปลื้อง ณ นคร.2518)

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา เป็นปัญหาที่ประสบในการใช้หลักสูตร และการนำหลักสูตรไปปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกการบริหารจัดการหลักสูตร และผู้สอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการเรียนรู้เพื่อให้ส่งผลดีแก่นักเรียน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตรและการบริหารงาน ฯลฯ

ในงานวิจัยนี้ ปัจจัย หมายถึง วุฒิการศึกษา,ประสบการณ์ในการเป็นครูและขนาดของโรงเรียน

2.2. การจัดการเรียนรู้และทฤษฎีการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา:12)

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญาพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเองเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม(หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544,กระทรวงศึกษาธิการ)

เนื่องจากประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในโลกกำลังประสบปัญหาด้านสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของความขัดแย้งทั้งความคิดและการกระทำของตัวบุคคล องค์กร และสังคมฉะนั้นสถานศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ หาทางแก้ไข โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษด้วย

การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพที่แท้จริง การเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรม ทั้งนี้ต้องพยายามนำกระบวนการจัดการ กระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและกระบวนการต่าง ๆ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวมการบูรณาการ เป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้มาบูรณาการในการเรียนร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน มีผู้สอนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันจัดการเรียนการสอนโดยอาจยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์ เรื่องเงา ผู้สอนอีกคนอาจสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดระยะทาง โดยการวัดเงา คิดคำนวณในเรื่องเงาในช่วงเวลาต่าง ๆ จัดทำกราฟของเงาในระยะต่าง ๆ หรือ อีกคนอาจให้ผู้เรียนรู้ศิลปะเรื่องเทคนิคการวาดรูปที่มีเงา

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่อง ผู้สอนจัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกัน เช่น เรื่องวันสิ่งแวดล้อมของชาติ ผู้สอนภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษาให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการ โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาการเรียนต่อเนื่องกันได้หลายชั่วโมง ด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนเคยสอนแยกกันนั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน ในลักษณะของการสอนเป็นทีมเรียนเป็นทีมในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายดนตรี กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ กิจกรรมเข้าค่ายศิลปะ เป็นต้น

การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร (Permanent Change) ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมรวมทั้งการฝึกหัด การเปลี่ยนแปลงนี้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางอวัยวะ ทางสติปัญญา ทางสังคม หรืออารมณ์ก็ได้ และการเรียนรู้เกิดขึ้นได้โดยไม่เลือกเวลาและสถานที่ จะมีการสอนหรือไม่มีการสอนก็ได้ ซึ่งการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมดั้งเดิม (Pre – learned Behavior) เปลี่ยนไปสู่พฤติกรรมอันมุ่งหวัง (Expected Behavior)

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Theories of Learning) เป็นพื้นฐานเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้จะเป็นหลักของการสอนและวิธีการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เห็นชัด สามารถวัดได้ สังเกตได้และทดสอบได้ แนวความคิดของกลุ่มนี้ถือว่าสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง การแสดงพฤติกรรมจะมีความถี่มากขึ้นถ้าหากได้รับการเสริมแรง แต่นักจิตวิทยาบางคนในกลุ่มนี้ไม่เห็นด้วย และได้เสนอความคิดเห็นว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นถ้าหากได้รับการเสริมแรง แต่นักจิตวิทยาบางคนในกลุ่มนี้ไม่เห็นด้วย และได้เสนอความคิดเห็นว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้ามีความใกล้ชิดระหว่างสิ่งเร้า และการตอบสนอง

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523 : 23) ได้สรุปแนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยมไว้ว่า พฤติกรรมทุกอย่างจะต้องมีสาเหตุ สาเหตุนั้นมาจากวัตถุหรืออินทรีย์ ซึ่งเรียกลักษณะ (Stimulus) เมื่อมากระตุ้นอินทรีย์ จะมีพฤติกรรมแสดงออกมาเรียกว่า การตอบสนอง (Response) ซึ่งก็คือ พฤติกรรมจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้ามาเร้าอินทรีย์นั่นเอง

กลุ่มพฤติกรรมนิยมสามารถจำแนกทฤษฎีการเรียนรู้หลัก ๆ ได้ 3 ทฤษฎี (พรรณิ ข. เจนจิต. 2538 : 275-351) ดังนี้

1. คลาสสิกคอล คอนดิชันนิง (Classical Conditioning) หมายถึง การเรียนรู้ใด ๆ ก็ตาม ซึ่งมีลักษณะการเกิดตามลำดับขั้น ดังนี้

ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง โดยไม่สามารถบังคับได้ มีการสะท้อนกลับ (Reflex) ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการเรียนรู้ (Unlearned หรือ Unconditioned) เป็นไปโดยอัตโนมัติ ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมได้

การเรียนรู้เกิดขึ้นเพราะความใกล้ชิด และการฝึกหัดโดยการนำสิ่งเร้าที่มีลักษณะเป็นกลาง คือ ไม่สามารถทำให้เกิดการตอบสนองได้มาเป็น Conditioned Stimulus (CS) โดยนำมาควบคู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการตอบสนองในช่วงที่ผู้เรียนเกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เคยเป็นกลางนั้นเรียกว่า เกิดการเรียนรู้ ชนิดมี Conditioned

2. โอเพอร์เรนท์ คอนดิชันนิง (Operant Conditioning) ทฤษฎีนี้ได้เน้นถึง

ความสำคัญของการเสริมแรงโดยสกินเนอร์ (Skinner) มีความคิดเห็นว่าการเสริมแรงจะมีส่วนช่วยให้มนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่จะเป็นไปในลักษณะที่ว่าอัตราการแสดงการกระทำต่าง ๆ มักจะมีการกระทำต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เสมอ ๆ พฤติกรรมใดก็ตามที่ได้เป็นการกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่ว่าเป็นผลของอัตราการตอบสนองซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงได้ เราเรียกลักษณะที่ทำให้อัตราการตอบสนองของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงนี้ว่า ตัวเสริมแรง แต่ถ้าพฤติกรรมใดก็ตามไม่มีการเปลี่ยนแปลงแล้วหลักการของทฤษฎีนี้ถือว่าพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับการเสริมแรงทฤษฎีของสกินเนอร์ (Skinner) นี้อาจนำมาใช้ในการวัดพฤติกรรมหรือปลูกฝังพฤติกรรมหรือสร้างลักษณะนิสัยใหม่ ๆ ได้ วิธีการวัดพฤติกรรมนี้จำเป็นจะต้องใช้สิ่งเสริมแรง เข้าช่วยในระยะที่ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่ต้องการปลูกฝัง นั่นคือถ้าผู้เรียนกระทำพฤติกรรมที่ต้องการจะทำให้เกิดพฤติกรรมแล้วจะต้องรีบให้รางวัลโดยทันที

3. โซเชียล เลิร์นนิ่ง (Social Learning) หรือ การเรียนรู้ทางสังคม Bandura มีความเห็นว่า คนเรียนรู้ที่จะสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ(ซึ่งตัวแบบอาจจะได้รับเสริมหรือไม่ได้)กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมจะประกอบด้วย

3.1 ความใส่ใจ (Attention) จัดได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจในการเรียนรู้ โดยการสังเกตหรือเลียนแบบก็จะไม่เกิดขึ้น

3.2 การจดจำ (Retention) เมื่อผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ผู้เรียนก็จะสามารถจดจำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้

3.3 การลอกเลียนแบบ (Reproduction) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแปรสภาพสิ่งที่จำได้ออกมาเป็นการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมที่เหมือนหรือใกล้เคียงตัวแบบ

3.4 แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง การเสริมแรง ซึ่งการเสริมแรงอาจจะมาจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยตรง หรือจากการคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลเหมือนตัวแบบ (Vicarious) หรือจากการที่ตั้งมาตรฐานด้วยตนเองและได้ให้ข้อเสนอแนะว่า พฤติกรรมทางสังคมหลาย ๆ ชนิด เช่นความก้าวร้าวอาจจะเรียนรู้ได้โดยการเลียนแบบจากตัวแบบนอกจากนั้นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการก็สามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตและเลียนแบบจากตัวแบบเช่นความมานะ พยายาม ความเชื่อมั่น ในตัวเองและทักษะทางสติปัญญา

2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจหรือทฤษฎีปัญญา(Cognitive Theories)

พอร์รี่ ช. เจนจิต (2538: 404-406) ได้สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มนี้มีความเห็นว่าการศึกษาวัดพฤติกรรมควรเน้นความสำคัญของการบวนการคิดและการรับรู้ของคนได้ให้ข้อเสนอแนะว่าคนทุกคนที่มีธรรมชาติภายในที่ใฝ่ใจใคร่เรียน เพื่อก่อให้เกิดสภาพที่สมดุล ดังนั้นการที่เด็กได้มีโอกาสเรียนตามความต้องการและความสนใจของตน จะเป็นสิ่งที่มีความหมาย

สำหรับเด็กมากกว่าที่ครูหรือผู้อื่นจะบอกให้ ซึ่งก็คือ “การจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ”

แนวความคิดของนักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้มาจากหลักการของทฤษฎีสถาน (Field Theory) ซึ่งเลวิน (Lewin) เป็นผู้เสนอไว้ ทฤษฎีนี้เน้นเกี่ยวกับการรับรู้ของคนซึ่งจะได้รับอิทธิพลทั้งจากวิธีการที่คนจัดสิ่งเร้าเพื่อให้เกิดการรับรู้หรือจากประสบการณ์ หรือจากความสนใจของบุคคลเลวิน (Lewin) ได้อธิบายเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของคนอันเนื่องมาจากการรับรู้ด้วยไลฟ์ สเปซ (Life Space) ซึ่งคนจะแสดงพฤติกรรมตามสิ่งที่ตนรับรู้ภายใน Life Space นั้นๆ ซึ่งถือว่าเป็น สิ่งแวดล้อมตามที่เรารับรู้ ดังนั้น ในการทำความเข้าใจพฤติกรรมของคน จำเป็นจะต้องรู้ทุก ๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับคน ๆ นั้นภายในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งโดยเฉพาะ แต่มีหลักการบางอย่างของจิตวิทยากลุ่มนี้ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเกสตัลต์ (Gestalt) ซึ่งเน้นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจอย่างแท้จริงบรูเนอร์ (Bruner) ได้ชี้ให้เห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้น วิธีที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และจำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้คือการใช้ “เค้าโครง” หรือ “โครงสร้าง” เพื่อช่วยให้เด็กมองเห็นภาพรวมของสิ่งที่เรียนทั้งหมด ซึ่งจะทำให้เด็กสามารถเข้าใจหลักการของสิ่งที่เรียน ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ในเรื่องอื่น ๆ ได้อีก นอกจากนั้นยังเป็นเส้นทางที่เด็กจะสามารถเรียนสิ่งอื่นที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ต่อไป

ในด้านการจัดการเรียนการสอนนักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้เสนอให้ใช้เทคนิคของดิสคอฟเวอรี่ (Discovery) ซึ่งหมายถึง การที่让孩子ได้ค้นพบวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งจากการที่เด็กทำได้ด้วยตนเองเช่นนั้น จะช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง และทำให้เด็กคุ้นเคยกับทักษะของการแก้ปัญหา นอกจากนั้นยังมีการใช้เทคนิคของการให้ข้อมูลที่ไมตรงกับความเป็นจริง การเปิดโอกาสให้เด็กทำผิดพลาดและการคิดผิด เพื่อที่จะได้ทราบความคิดของเด็ก ตลอดจนการใช้เทคนิคการสอบถาม (Inquiry) เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักการตั้งคำถาม

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาตามแนวความคิดของกลุ่มนี้ได้ให้ความสนใจกับการจัดการเรียนการสอนในลักษณะ Expository ซึ่งก็คือ การสอนที่ครูให้ทั้งหลักเกณฑ์และผลลัพธ์แต่เป็นไปในลักษณะที่ผู้เรียนเรียนอย่างรู้ความหมาย โดยที่ถือว่าเป็นการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ถ้าในการเรียนรู้สิ่งใหม่นั้นผู้เรียนเคยมีพื้นฐานเดิมซึ่งสามารถเชื่อมโยงเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ได้ ไม่ได้เป็นการเรียน สิ่งใหม่ทั้งหมดโดยไม่ได้นำความรู้เดิมมาใช้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นการจัดการเรียนการสอนก็จะเป็นไปในลักษณะของการท่องจำ

3. ทฤษฎีของกลุ่มมนุษยนิยม (Humanisticism)

กลุ่มมนุษยนิยมจะคำนึงถึงความเป็นคนของคน จะมองธรรมชาติของมนุษย์ในลักษณะที่ว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับความดีที่ติดตัวมาแต่เกิด มนุษย์เป็นผู้ที่มีอิสระสามารถที่จะนำตนเองและพึ่งตนเองได้ เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ที่จะทำประโยชน์ให้สังคม มีอิสระเสรีภาพที่จะเลือกทำสิ่งต่างๆ ที่จะไม่ทำให้ผู้ใดเดือดร้อน ซึ่งรวมทั้งตนเองด้วย มนุษย์เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและเป็นผู้สร้างสรรค์สังคม

มาสโล (Maslow; อ้างใน พรหมณี ข. เจนจิต. 2538: 438-439) ได้เสนอแนวคิดใหม่เรียกว่า Third Force Psychology ซึ่งมีความเชื่อพื้นฐานว่า “ถ้าให้อิสระภาพแก่เด็กเด็กจะเลือกสิ่งที่ดีสำหรับตนเอง พ่อแม่และครูได้รับการกระตุ้นให้มีความไว้วางใจในตัวเด็กและควรเปิดโอกาสและช่วยให้เด็กเจริญเติบโตต่อไปไม่ใช่ใช้วิธีการควบคุมและบงการชีวิตของเด็กทั้งหมดเพื่อให้เป็นไปตามที่ตนเองต้องการ

4 ทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเยร์ (Gagne; อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 86-88) ได้ผสมผสานทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ แล้วสรุปเป็น 8 ขั้นตอนในการเรียนรู้

1. การเรียนรู้สัญญาณ (Sign Learning) เป็นการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับต่ำสุด เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ เช่น จากการทดลองการหลั่งน้ำลายของสุนัข เมื่อสุนัขได้ยินเสียงกระดิ่ง ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีเงื่อนไขของพาฟลอฟ (Pavlov) การเรียนรู้สัญญาณเป็นสิ่งที่เราสามารถสังเกตเห็นจากชีวิตประจำวันของเรา ได้แก่ การกระพริบตา เมื่อมีของมากระทบตาเรา

2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) เป็นการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายต่อสิ่งเร้า เป็นการเน้นข้อต่อระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำเอง เช่น การทดลองจิกแป้นสีของนกพิราบจากการทดลองของสกินเนอร์ (Skinner)

3. การเรียนรู้การเชื่อมโยง (Chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกันเป็นการเรียนรู้ในด้านทักษะ เช่น การเขียน การอ่าน การพิมพ์ดีด และการเล่นดนตรี เป็นต้น

4. การเชื่อมโยงทางภาษา (Verbal Association) เป็นการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาโดยออกมาเป็นคำพูด แล้วจึงใช้ตัวอักษร เช่น การเรียนการใช้ภาษา รวมทั้งการเขียนตัวอักษรด้วย

5. การแยกประเภท (Multiple Discrimination Learning) เป็นความสามารถในการแยกสิ่งเร้าและการตอบสนอง ผู้เรียนเห็นความแตกต่างของสิ่งของประเภทเดียวกัน เป็นการจำแนกความแตกต่างด้านทักษะและภาษา สามารถแยกลักษณะของลายเส้นจากหมึกได้

6. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Learning) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนมองเห็นลักษณะร่วมของสิ่งต่างๆ เช่น เมื่อนึกถึงวิทยุก็นึกถึงความถี่ของเสียง การใช้ไฟฟ้าและแบตเตอรี่การรับฟังข่าวสารบนเทปได้

7. การเรียนรู้หลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำความคิดรวบยอดสองความคิดหรือมากกว่านั้นมาสัมพันธ์กัน แล้วสรุปตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น เช่น ไฟฟ้าเป็นสื่อนำความร้อน

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem - Solving) การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหที่เกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนนำหลักการที่มีประสบการณ์มาก่อนมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและปัญหา เช่น ไฟฟ้าเป็นสื่อนำความร้อน เราก็นำไฟฟ้ามาใช้หุงต้มได้

ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการผสมผสานหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีต่าง ๆ เข้ามารวมกันเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้หรือเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องมีการผสมผสานหลักทฤษฎีเข้าด้วยกัน การจัดกระบวนการให้เชื่อมโยงถ่ายโอนความรู้หรือแยกแยะให้เห็นความแตกต่าง แล้วเอาความรู้พื้นฐานของตนมารวมคิดประกอบก่อนตัดสินใจ ตอบสนอง หรือแก้ปัญหานั้น ๆ

2.3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้

กาเยและบริกส์ (Gagne and Briggs; อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 88-94) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้ ได้แก่

1.1 การต่อเนื่อง (Contiguity) การให้ผู้เรียนเรียนรู้ โดยการให้สิ่งเร้าพร้อมกับให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ

1.2 การทำซ้ำ (Repetition) คือ การให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนองหลาย ๆ ครั้งจนสามารถเรียนรู้ได้

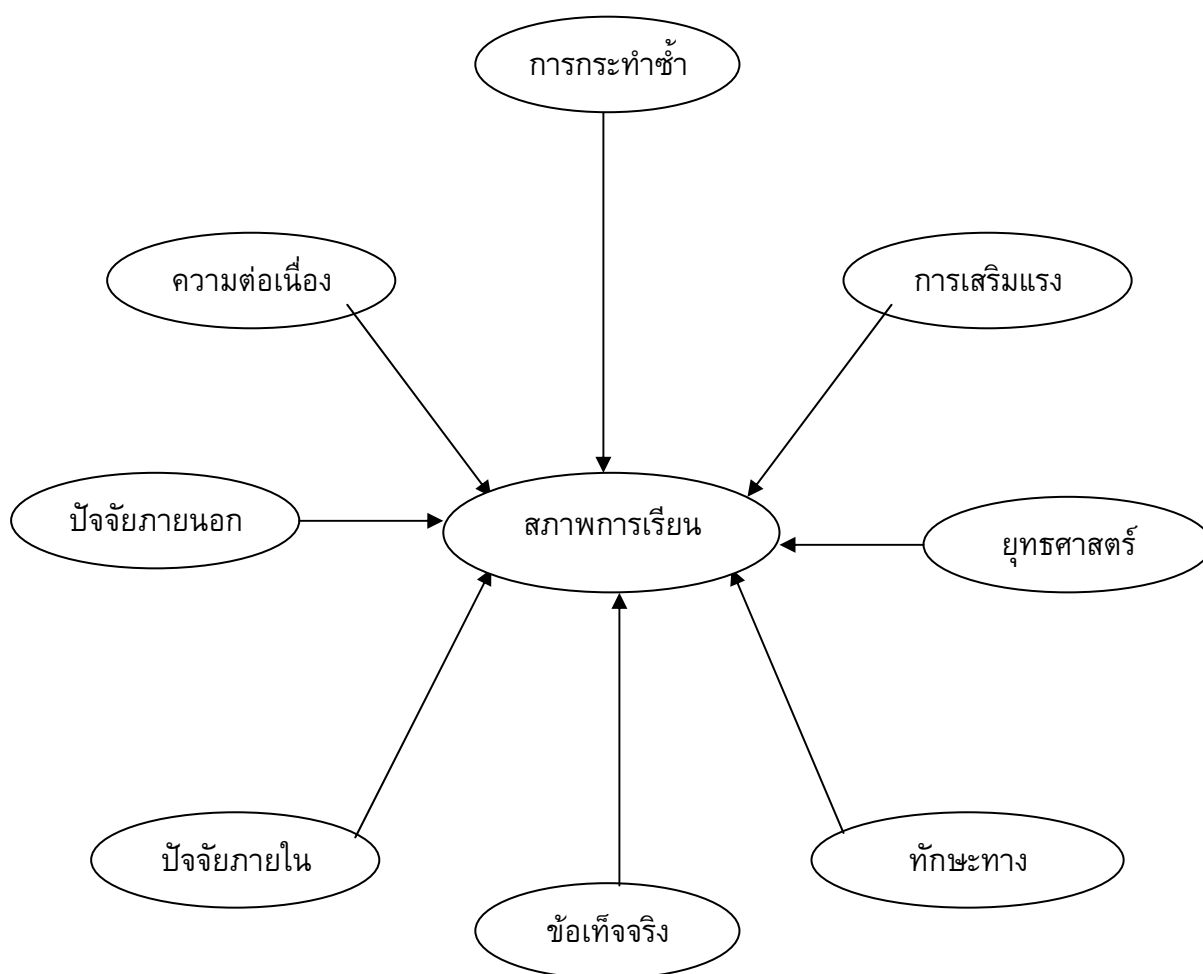
1.3 การให้การเสริมแรง (Reinforcement) คือ การเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ได้แก่

2.1 ข้อเท็จจริง (Factual Information) อาจเรียนขณะนั้นหรือระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว

2.2 ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skills) หมายถึง ความสามารถในการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้โดยระลึกจากประสบการณ์เรียนรู้ที่ผ่านมา

2.3 ยุทธศาสตร์ (Strategies) หมายถึง สมรรถภาพที่ควบคุมการเรียนรู้ ความตั้งใจ การจำและพฤติกรรมความคิดของมนุษย์ เป็นกระบวนการทำงานภายในสมองของมนุษย์ ผู้เรียนอาจได้รับแนวทางในขณะที่เรียน หรือกระตุ้นตนเองจากที่เคยฝึกมาก่อน

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเรียนรู้

กาเย่ (Gagne) ได้เสนอการจัดสภาพการเรียนรู้ที่เป็นปัจจัยภายนอก ให้สัมพันธ์กับปัจจัยภายในของผู้เรียนดังนี้ กระบวนการความตั้งใจ การเก็บข้อมูลไว้ในความจำระยะสั้น การใส่รหัสข้อมูลเป็นการเปลี่ยนรูปของความคิดรวบยอดเป็นข้อมูลที่มีความหมาย การเก็บข้อมูลที่ถูกละเปลี่ยนเป็นรหัสนี้จะเก็บไว้ในความจำระยะยาว การเรียกคืน เพื่อแสดงว่าการเรียนรู้ถูกต้อง สิ่งที่เราเรียนจะต้องรับการเรียกคืนจากความจำระยะยาว การทำให้เกิดการตอบสนอง การแสดงพฤติกรรม

ดังนั้น การจัดสภาพปัจจัยภายนอก ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ต้องสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน ซึ่งกาเย่ (Gagne) ได้แบ่งไว้เป็น 8 เหตุการณ์ด้วยกันคือ

1. ขั้นจูงใจ (Motivation Phase) ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้รับแรงจูงใจ
2. ขั้นการรับรู้ (Apprehending Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนรับรู้สิ่งจูงใจ ทำให้เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้
3. ขั้นการเรียนรู้ (Acquisition Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ข้อมูลที่ต้องการรับรู้ ผู้เรียนรับไว้ในความจำระยะสั้น และจัดเข้ารหัสความจำระยะยาว

4. ขั้นการจำ (Retention Phase) ข้อมูลที่ได้รับการเข้ารหัสในความจำระยะยาวจะถูกนำเก็บไว้
5. ขั้นระลึกได้ (Recall Phase) ผู้เรียนจะต้องระลึกสิ่งที่เรียนได้ เพื่อจะได้ก่อให้เกิดพฤติกรรม
6. ขั้นสรุป (Generalization Phase) เป็นการสรุปจากสิ่งที่เรียนไปแล้ว
7. ขั้นแสดงความพฤติกรรม (Performance Phase) เป็นขั้นที่เห็นได้จากการตอบสนองของผู้เรียน
8. ขั้นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Phase) เป็นการแสดงออกในสิ่งที่เรียกว่า เขาได้พอใจในสิ่งที่เรียนหรือไม่

หลักการเรียนรู้ของ กาเยและบริกส์ (Gagne and Briggs) มีดังนี้ หลักการสอนที่ได้มาจากการเรียนรู้ตามทฤษฎีใหม่ ในเรื่องรูปแบบกระบวนการจัดเก็บข้อมูลหลักการจัดสภาพการเรียนรู้ว่า จะต้องเป็นไปตามประเภทการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่แตกต่างกัน หลักการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบ การนำหลักการเรียนรู้ของกาเย (Gagne) ที่ครูสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้ มีดังนี้

1. สร้างความสนใจ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. แจ้งวัตถุประสงค์ในเรื่องที่เรียน
3. ทบทวนความรู้เดิม ก่อนจะเริ่มบทเรียนใหม่
4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้อุปกรณมาช่วย
5. ระบุให้แนวทางความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนจะฝึกปฏิบัติได้
6. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ
7. ผู้เรียนทราบผลของการฝึกทักษะปฏิบัติ
8. ประเมินผลการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์
9. เน้นให้เกิดความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้นั้น จะแบ่งออกเป็นปัจจัยภายนอก ซึ่งได้แก่ความต่อเนื่อง การทำซ้ำ และการเสริมแรง ส่วนปัจจัยภายในประกอบด้วยข้อเท็จจริง ทักษะทางปัญญา และยุทธศาสตร์ ปัจจัยทั้งภายนอกและปัจจัยทั้งภายในจะต้องประกอบกัน สัมพันธ์กันจึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่อไป

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมของมนุษย์ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ นั้นมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีความแตกต่างกันในระหว่างบุคคล (Individual Difference) และบุคคลคนเดียวก็ยังคงแตกต่างกันอีกตามสภาพของสิ่งแวดล้อม เวลา และลักษณะทางอารมณ์ (Emotional) ในขณะนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลก็ทำให้เรามองถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์แตกต่างกัน 5 ประการ (สมคิด ชิตประสงค์. 2521) ดังนี้

1. ทางด้านร่างกาย (Physical Factors)
2. ทางด้านความรักความอบอุ่น (Affectional Factors or Love Factors)
3. ทางวัฒนธรรม (Cultural Factors)
4. ทางด้านพัฒนาตนเอง (Self – developmental Factors)
5. ทางอารมณ์ (Emotional Factors)

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541:218) กล่าวว่า การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน พลศึกษา ในยุคใหม่จึงต้องเน้นสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ หรือสุขสมรรถนะ (Health Related Fitness) ในลักษณะนำไปปฏิบัติร่วมกับกิจกรรมประจำวันอื่น ๆ (Lifetime Activities) การจัดการเรียนรู้จะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยอื่นๆประกอบอีกหลาย ๆด้าน ปัจจัยและสภาพดังกล่าวประกอบด้วย อุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการบริหารหลักสูตร ครูผู้สอนพลศึกษา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาตามหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

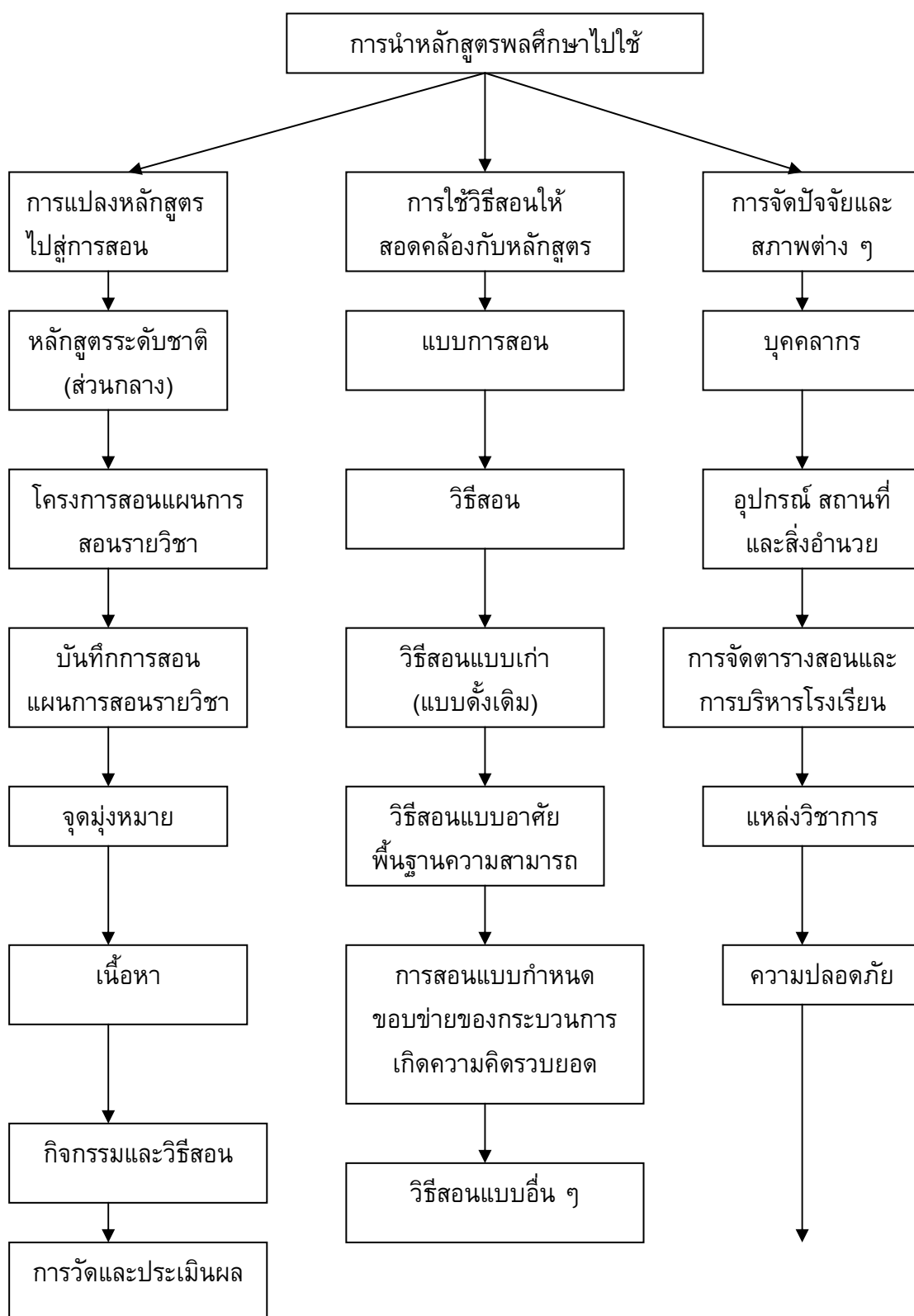
3.การนำหลักสูตรไปใช้ และ การบริหารจัดการหลักสูตร

3.1.การนำหลักสูตรไปใช้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541: 148) กล่าวว่า การนำหลักสูตรวิชาพลศึกษาไปใช้คือการปฏิบัติใน 3 ขอบข่ายดังนี้

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนหรือการวางแผนการเรียนรู้
2. การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร หรือวิธีสอนของครูที่ทำให้หลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผล
3. การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมาย หมายถึง การจัดบุคลากร การบริหารโรงเรียน สถานที่ อุปกรณ์ ตารางสอน ความปลอดภัย งบประมาณ เอกสาร ฯลฯ

การนำหลักสูตรมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพนั้น กระบวนการหลักและบุคคลที่จะทำให้เกิดสิ่งนั้นคือ ครูผู้สอน ประสิทธิภาพของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญมาก

ภาพประกอบ ขอบข่ายหรือกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้
(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์.2541: 149)

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่นการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัย สถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ หลักสูตรโดยตรง เพราะครูผู้สอนคือ ผู้ที่ให้หลักสูตรได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด หน่วยงานพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534:125) ได้แนะไว้ว่า ครูผู้สอนที่นำหลักสูตรไปใช้มีหน้าที่หลัก คือการสอนซึ่งต้องใช้หลักสูตรประกอบการ เตรียมการสอน การทำแผนการสอนหรือการกำหนดการสอน เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการ สอนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการ พอสรุปได้ดังนี้

1. ครูควรศึกษานักเรียนให้รู้ถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล
2. ทำความเข้าใจกับจุดหมาย หลักการ และโครงสร้างหลักสูตร และเป็นผู้เข้าใจ แผนการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนการสอน
3. ศึกษาแผนการเรียนรู้ เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนทำการสอน
4. เตรียมสื่อการสอนที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้ง
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียน
6. ใช้เครื่องมือประเมินผลที่ถูกต้องตามลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้
7. รู้จักปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โรงเรียน และนักเรียน

ซึ่งในเรื่องนี้ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539:189) กล่าวว่า วิธีการสอนของครูเป็น ส่วนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้ ถ้าไม่มีการสอนก็ไม่สามารถจะประเมินได้ว่า หลักสูตรเกิด สัมฤทธิ์ผลหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นการเตรียมการสอน การเอาใจใส่ต่อการสอน การเลือกใช้วิธี ให้เหมาะสมกับหลักสูตร ฯลฯ เหล่านี้คือสิ่งกำหนดความสามารถของการใช้หลักสูตร ทฤษฎี การเรียนรู้

3.2.การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ครูผู้ใช้หลักสูตร จึงจำเป็นต้องมีการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน นั่นคือ การ ตีความหมายของหลักสูตรและการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรที่จะใช้ในโรงเรียน

1. แผนการเรียนรู้

การนำหลักสูตรไปปฏิบัติประการแรก คือ การจัดทำโครงการสอนหรือแผนการ เรียนรู้ เป็นแนวทางในการสอน เป็นสิ่งที่ใช้อ้างอิงประกอบการสอนหรือหลักฐานการศึกษาว่า ครูสามารถจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้อย่างไร ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมึทักษะใน การสร้างแผนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการเขียนแผนการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของ โรงเรียนและท้องถิ่นให้มากที่สุด ควรได้ปฏิบัติดังนี้

1. ดูความต้องการของนักเรียน (need) เป็นบรรทัดฐานเพื่อจูงใจให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. กำหนดจุดมุ่งหมายและผลที่ต้องการ มีการกำหนดอุปกรณ์ และกิจกรรมต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายและผลที่คาดหวัง
3. เนื้อหาทันสมัย เรียงลำดับความยาก – ง่าย
4. ในเนื้อหาต่าง ๆ ควรบรรจุรายละเอียดของอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน กิจกรรม และ แหล่งค้นคว้า
5. ต้องมีรายละเอียดและข้อแนะนำในการใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
6. เนื้อหาควรจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดความพยายามในการเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน
7. ควรใช้เทคนิคการประเมินผลหลาย ๆ แบบ ประเมินผลทั้งตัวนักเรียน ครู และผู้ปกครอง และระมัดระวังเรื่องพัฒนาการความเจริญเติบโต สุขภาพ และสุขนิสัยของนักเรียนด้วย

2. การบันทึกการเรียนรู้ (Lesson Plan)

ประสิทธิภาพของการสอนขึ้นอยู่กับบันทึกการเรียนรู้ประจำวันด้วยว่า ครูสามารถแจกแจงเนื้อหาในโครงการสอนให้เป็นเนื้อหา ในบันทึกการเรียนรู้ได้ดีมากน้อยเพียงใด การทำบันทึกการเรียนรู้ต้องจัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงหลักที่ว่า “ต้องใช้เวลาทุกนาทีให้เกิดประโยชน์” การทำบันทึกการเรียนรู้จึงเป็นหน้าที่สำคัญอันดับแรกของครูทุกคน

การประเมินผลบันทึกการเรียนรู้

1. บันทึกการเรียนรู้ต้องมีความหมายต่อตัวนักเรียน หรือสอดคล้องกับพื้นฐานด้านต่างๆของนักเรียน
2. บันทึกการเรียนรู้ต้องสั้น
3. บันทึกการเรียนรู้ต้องน่าสนใจ
4. บันทึกการเรียนรู้ต้องเป็นสิ่งที่เร้าให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน อยากเรียนรู้มากกว่าที่รู้ในชั้นเรียน
5. บันทึกการเรียนรู้ต้องมีครบถ้วนสมบูรณ์ ต้องมี หัวเรื่อง จุดมุ่งหมาย วัสดุ อุปกรณ์ ประโยชน์ของกิจกรรม เวลา เนื้อหาและกิจกรรม วิธีประเมินผล การใช้วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร หรือวิธีสอนของครู

การจัดทำแผนการเรียนรู้วิชาพลศึกษา มี 5 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียม
2. ขั้นอธิบายและสาธิต
3. ขั้นฝึกปฏิบัติ
4. ขั้นนำไปใช้

5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (วาสนา คุณาภิสิทธิ์.2539:263-264)

ครูเป็นบุคคลสำคัญ หรือหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะการเตรียมการสอน ความรู้ ความสามารถ การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของ หลักสูตรและโรงเรียน ฯลฯ นักการศึกษาหลายคน เช่น มอสตันและแอสเวิร์ธ (Mosston and Ashworth. 1986) ซาเครทเชกและคาร์น (Zakrajsek and carnes.1986) ริงก์ (Ring. 1985) แฮริสันและเบลคมอร์ (Harrison and Blakemore.1992) และไซด์เทอป (Siedentop. 1991) ล้วนมีความคิดเห็นตรงกันว่า การจะทำให้หลักสูตรพลศึกษาประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องใช้วิธีสอนที่มีรูปแบบแตกต่างกันไป

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539:136-139) กล่าวถึงแบบการสอนและวิธีการสอนว่า

1. แบบการสอน (Styles of Teaching or Teaching Styles)

แบบการสอนที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสมจำแนกออกเป็น 3 แบบดังนี้

1.1.แบบตัวครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - Centered Styles) เป็นแบบการสอนที่ เน้นตัวครูเป็นสำคัญ เช่น การสอนแบบบรรยาย วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต

1.2. แบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child - Centered Styles) เป็นการที่ยึดหลัก ประชาธิปไตย เน้นความสำคัญของนักเรียน เช่น วิธีสอนแบบมอบหมายงาน โครงงาน วิธี สอนแบบแก้ปัญหา วิธีสอนแบบทดลอง

1.3. แบบการสอนเป็นคณะ (Team - Centered Styles) เป็นแบบที่ใช้ครูตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป รับผิดชอบต่อการสอน ของนักเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยใช้วิธีสอนแบบง่าย ๆ วิลกูส (Willgoose. 1979) กล่าวว่า เป็นการสอนที่ต้องใช้ครูร่วมกันทำงานอย่างน้อย 2 คน ขึ้นไป เพื่อให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพมากขึ้นและมากกว่าการสอนของครูเพียงคนเดียว

2. วิธีสอนพลศึกษา (Physical Education Methodology)

2.1. วิธีสอนแบบดั้งเดิม (The Traditional Model) เช่น แบบอธิบาย แบบ สาธิต แบบฝึก แบบลงมือปฏิบัติ แบบใช้กิจกรรมทำ (lead - up activities) แบบแก้ไข ทักษะย่อย (basic skills correction) เกมหรือกีฬา

2.2. วิธีสอนแบบอาศัยพื้นฐานความสามารถ (The Performance Based instructional Mode)

2.3. วิธีสอนแบบกำหนดขอบข่ายของกระบวนการเกิดความคิดรวบยอดตาม เป้าหมาย (The Purpose - Process Conceptual Framework Mode) จะเห็นได้จากการ ที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมออกมาด้วยการเขียนหรืออธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของเนื้อหา หลักสูตร

2.4. วิธีสอนแบบอื่น ๆ

3.3. การบริหารจัดการหลักสูตร

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541:175) กล่าวว่าในการจัดการบริหารหลักสูตร ควรจัดเวลา เรียนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ไม่ควรจัดชั่วโมงเรียน ติดต่อกันในหนึ่งวันต่อสัปดาห์ สิ่งที่ต้องคำนึงคือ ไม่ควรจัดชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษาหลังรับประทานอาหารกลางวันใหม่ ๆ ควรทิ้งช่วงอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ทั้งนี้เพราะหลังจากการรับประทานอาหารกระเพาะย่อยอาหารเลือดจะถูกนำไปใช้ในบริเวณนั้นมากกว่าที่อื่น ถ้าออกกำลังกายในขณะที่กระเพาะอาหารกำลังทำงานจะทำให้จำนวนเลือดกระจายไปที่อื่น ๆ จึงอาจทำให้เกิดอาการปวดท้องได้ง่าย และอาเจียนได้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดเวลาเรียนในช่วง 11.30 – 13.30 น. ในสถานที่กลางแจ้งเพราะเป็นเวลาที่แดดร้อนจัดมากนักเรียนอาจเกิดอาการไม่สบายเนื่องจากความร้อนได้ เช่น เป็นลมแดดข้อเสนอนี้สำหรับการจัดบริหารหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาจัดทำขึ้นโดยสมาคมสุขศึกษาพลศึกษา และสันตนาการของสหรัฐอเมริกา (AAHPER) เมื่อ คศ. 1970

การจัดโปรแกรม เวลา และขนาดของห้องเรียนขึ้นอยู่กับ

1. สุขภาพ ความปลอดภัยและการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียน
2. ประเภทของกิจกรรมที่สามารถจัดให้นักเรียนได้
3. ผลประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นกับนักเรียน

การสอนในแต่ละคาบแต่ละวัน ควรจัดเวลาให้มีความยาวนานเท่า ๆ กัน สำหรับนักเรียนทุกคน ทุกชั้น (การจัดตารางสอน)

การบริหารโปรแกรม ควรจัดให้นักเรียนทุกคนได้รับประสบการณ์

จัดโครงการสอนในลักษณะที่ให้โอกาสนักเรียนทุกคน ได้มีส่วนร่วมให้มากที่สุด และมีเวลาเพียงพอสำหรับนักเรียนแต่ละคนที่ได้เพิ่มพูนความสามารถตามความพอใจจนเกิดสัมฤทธิ์ผล

นักเรียนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการเรียน จึงควรจัดเวลาให้แก่นักเรียนพิการหรือพิเศษ โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่ต่างไปจากนักเรียนปกติและจัดเวลาให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนตามโปรแกรมปกติด้วย

การให้นักเรียน ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมใดต้องคำนึงถึงเพศ ทักษะ ระดับชั้น และสุขภาพของนักเรียน

อัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียน ควรเท่า ๆ กันทุกชั้นเรียน และขึ้นอยู่กับประเภทกิจกรรมด้วย

ควรจัดเวลาให้ครูได้มีโอกาสเตรียมการสอนด้วย

วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
(Supplies, Equipment and Facilities in Physical Education Teaching)

เนื่องจากการเรียนการสอนสาระพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากสาระอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอ จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539:292-293) ได้กล่าวเกี่ยวกับวัสดุและอุปกรณ์ไว้ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

1.1 วัสดุ คือสิ่งของต่างๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกเบคมินตัน เชือกเป่ากระดาดที่ใช้ในการกีฬาวิ่งปีน เป็นต้น

1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่มีสภาพทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่ายคาน เป้นบาสเกตบอล แผ่นน้ำหนัก ไม้ซอฟท์บอล เบาะรองพื้น เป็นต้น

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุ อุปกรณ์เกี่ยวข้องกับประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การจัดเก็บการดูแลรักษา สถานที่เก็บและอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ เป็นต้น และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

4.1 ความหมายของสาระพลศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและคุณค่าของสาระพลศึกษา ไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540 : 39) กล่าวถึง การพลศึกษา คือ ผลรวมของกิจกรรมทางกายต่างๆ ของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรมาแล้วตามชนิดและนำมาดำเนินการตามประเภทของผลที่จะเกิดขึ้น

4.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาระพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 37) กล่าวว่า จากความคิดเห็นและผลการวิจัยของบุคคลและสถาบันต่าง ๆ สามารถสรุปเป็นจุดมุ่งหมายทั่วไปของการสอนสาระพลศึกษา ดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย คือ ความต้องการให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ เพราะการเคลื่อนไหวหรือการออกกำลังกายนั้นจะทำให้ระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อทำงานสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความแข็งแรง ความอดทน กำลัง ความเร็ว ความคล่องตัว ปฏิกริยาตอบสนอง ความยืดหยุ่น ความสมดุลที่รวมเรียกว่า สมรรถภาพทางกายได้เป็นอย่างดี และจะทำให้ร่างกายเกิดการเจริญเติบโตตามกฎของการใช้และไม่ใช้ คือ กล้ามเนื้อส่วนใดถูกใช้งานอยู่เสมอก็จะเจริญเติบโต แต่ถ้าไม่ใช้ก็จะเล็กลีบลงขาดความแข็งแรง

2. พัฒนาการทางด้านจิตใจ คือ ความต้องการให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคนมีเหตุผล รู้จักใช้สติปัญญาและไตร่ตรอง ตัดสินใจได้เด็ดขาด ถูกต้องและรวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในขณะที่เล่นกีฬาเพราะต้องใช้ไหวพริบ สติปัญญาการแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นแล้วยังต้องการให้นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว แจ่มใส และร่าเริงอยู่เสมอ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาจะนำไปสู่ชีวิตที่มีความสุขทั้งกายและใจ

3. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ คือ ความต้องการให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักการควบคุมอารมณ์ มีความยับยั้งชั่งใจ อดทน อดกลั้น ไม่โกรธง่าย ภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักการควบคุมอารมณ์เพื่อจะได้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. พัฒนาการทางด้านสังคม คือ ความต้องการให้ผู้เรียนฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ การอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย มารยาทและประเพณีต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และต่อไปจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตาม หรือการเลือกหัวหน้าทีม การเล่นกีฬาเป็นทีม เป็นกลุ่ม ทำให้ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยกัน สามัคคีรับผิดชอบร่วมกัน รู้จักการวางตนเมื่อเป็นผู้นำหรือผู้ชนะ เป็นต้น ในชั่วโมงพลศึกษา จึงเปรียบเสมือนห้องทดลองปฏิบัติการทางพฤติกรรมของนักเรียน สิ่งที่ต้องเน้นคือ พฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬา

5. พัฒนาการทางด้านทักษะ คือ ความต้องการให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบกล้ามเนื้อกับระบบประสาท โดยการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบกล้ามเนื้อต่าง ๆ ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ ผลจากการทำงานสัมพันธ์กันของระบบดังกล่าวจะก่อให้เกิดทักษะซึ่งทักษะนั้นจะเกิดขึ้นด้วยการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เป็นทักษะในการใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายและการใช้สติปัญญาขณะเล่นกีฬา เมื่อมีทักษะแล้วนักเรียนก็อยากจะเล่นกีฬาต่อไปทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ดี

ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นแล้วการมีทักษะยังทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เกิดความสนใจ และต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่อไปอีก

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540 : 499-503) กล่าวว่า การพลศึกษาควรมีจุดหมายในการที่จะจัดให้มีผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถ จัดให้มีสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในสภาพการณ์ที่จะทำให้ร่างกายมีสุขภาพดี มีจิตใจที่สร้างสรรค์อารมณ์และมีคุณลักษณะทางสังคมที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

1. สภาพการณ์ที่ทำให้ร่างกายมีสุขภาพดี หมายความว่า เป็นสภาพการณ์ที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อร่างกายของมนุษย์ ซึ่งได้จากการทดลองทางวิทยาศาสตร์ สรุปจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์และจากประสบการณ์ที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งก็หมายถึง การจัดและควบคุมสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น อากาศ ฝุ่นละออง ความสะอาด โรคติดต่อ และอื่น ๆ ให้ถูกสุขลักษณะนั่นเอง และนอกจากนี้วิชานี้เป็นสาระพลศึกษา การจัดกิจกรรมจึงต้องจัดกิจกรรมที่สามารถทำให้มีการออกกำลังกาย และมีผลต่อร่างกายด้วย เท่าที่เห็นมานั้นส่วนมากจะจัดแต่กิจกรรมที่เบาเกินไป ไม่มีความหนักหรือได้ออกแรงพอที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในระบบต่าง ๆ ของร่างกายได้ หรือบางทีก็จัดเวลาให้การพลศึกษาไม่เพียงพอหรือในที่จัดเวลาให้เพียงพอก็ใช้เวลานั้นไปในกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ การที่จะมีผลทำให้ร่างกายมีสุขภาพดีนั้น การจัดเวลาให้การพลศึกษามีกิจกรรมเพียงพอและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญด้วย ในด้านการจัดกิจกรรมพลศึกษานั้นมีหลักสำคัญอยู่ว่า จะต้องให้เป็นไปตามสภาพของร่างกายของแต่ละคนด้วย เพราะคนบางคนนั้น บางทีการพักผ่อน ๆ เฉย ๆ โดยไม่มีการออกกำลังกายเลยอาจจะทำให้เขามีสุขภาพดีกว่าก็ได้ เท่าที่เห็นส่วนมากมีโปรแกรมทางพลศึกษาในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากที่ไม่เป็นประโยชน์เท่าที่ควร เพราะว่า เป็นโปรแกรมการพลศึกษาที่จัดขึ้นโดยมิได้แยกแยะและเลือกกิจกรรมให้เหมาะกับสภาพของร่างกายของนักเรียนหรือนักศึกษาชายหญิงแต่ละคนที่มีอยู่

2. สภาพการณ์ที่ทำให้จิตใจสร้างสรรค์และอารมณ์ดี หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดการนึกคิดเกี่ยวกับกิจกรรมในขณะที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น และในขณะที่เดียวกันก็มีความอารมณ์ดีในผลที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย การที่บุคคลใดมีความอารมณ์ดี พอใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นหรือไม่ เราสามารถทราบได้จากการแสดงออกของผู้ที่มีส่วนร่วมนั้น และสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการจัดนั้น ควรจะเป็นการจัดให้บุคคลใดมีความอารมณ์ดีและพอใจในการสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันด้วย เช่น เกมเกี่ยวกับการวิ่งหนี การวิ่งไล่ การทดสอบความสามารถของตนเอง เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ เป็นกิจกรรมที่จะส่งเสริมการมีจิตใจที่สร้างสรรค์และอารมณ์ดีพอใจนี้ ในตอนสุดท้ายควรจะได้ใช้สติปัญญาและความอารมณ์ดีและพอใจนี้เพื่อควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ได้ด้วย เพราะการเป็นอยู่ของชีวิตในสังคมสมัยปัจจุบันนี้มักจะ

เป็นการใช้อารมณ์มากกว่าการใช้สติปัญญา ซึ่งเป็นการทำให้เกิดผลเสียหยาและขาดประสิทธิภาพอย่างเห็นได้ชัด

สิ่งสำคัญที่ควรระวัง ก็คือว่า การนี้ออกกำลังกายในใจนั้น เป็นกิจกรรมที่มีความจำกัดในพลังของการกระตุ้นและมีประโยชน์น้อยมาก ถ้าหากมีการปฏิบัติติดต่อกันไปอาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายอย่างเห็นได้ชัด การออกกำลังกายตามคำสั่งก็เป็นกิจกรรมที่อยู่ในประเภทนี้เช่นเดียวกัน การพัฒนาให้มีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการออกกำลังกาย การสร้างความรู้สึกเห็นชอบด้วยกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อไปอีก เป็นหัวใจสำคัญของการพลศึกษา ฉะนั้น การพลศึกษาควรจะเป็นวิชาที่มีพื้นฐานบนธรรมชาติของบุคคล และมีการจัดการเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรักและความสนใจควบคู่ไปกับการมีทักษะด้วย มีผู้เรียนสำเร็จจากโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นจำนวนมาก เมื่อมาเรียนต่อในมหาวิทยาลัยมักจะพยายามที่จะหาข้อยกเว้นเพื่อไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษาเพราะว่าไม่รักและไม่ชอบวิชาพลศึกษา เนื่องจากเคยมีประสบการณ์ไม่ดีจากการเรียนพลศึกษามาก่อน นอกจากนี้ก็อาจจะเป็นผลเนื่องจากการมีจุดมุ่งหมายที่ผิดๆ การใช้วิธีการสอนที่เก่าๆ แบบเดิมที่น่าเบื่อหน่าย ทำให้เกิดความไม่รักไม่ชอบกิจกรรมพลศึกษา ทำให้มีความรู้สึกว่าการพลศึกษาสามารถอยู่ในระบบการศึกษาได้นั้น เพราะว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันตลอดไปเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ฉะนั้นจึงควรจะต้องเตือนตัวเองไว้ตลอดไปอยู่เสมอว่า เราจะต้องจัดสภาพการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดควบคู่กันไปด้วยเสมอ

3. สภาพการณ์ที่เสริมสร้างทักษะทางสังคม หมายถึง การพลศึกษาควรจัดสภาพการณ์ที่จะทำให้ศีลธรรม และค่านิยมทางสังคมได้เกิดขึ้นและพัฒนาขึ้นด้วยการจะจัดสิ่งนี้ให้เกิดขึ้นได้นั้น โดยความร่วมมือของผู้สอนและผู้ควบคุมดูแล ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมต่างๆ นั้นเอง และในการที่จะสอนให้เกิดค่านิยมเหล่านี้ ก่อนอื่น ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะดังกล่าวนี้เสียก่อน และในขณะเดียวกันครูผู้สอนจะต้องมีความรู้สึกว่ายากจะสอน เพื่อให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนด้วย และในการสอนค่านิยมทางศีลธรรมและทางสังคมนั้น ครูจะต้องสร้างเจตคติที่ดีและความนิยมชมชอบทั่วๆ ไปให้เกิดควบคู่กันไป ทั้งนี้เพื่อสนองตอบค่านิยมที่เกิดขึ้นจากการพลศึกษา นี้ ถือว่าเป็นการสนองตอบที่ดีอย่างหนึ่งที่บุคคลทุกคนควรจะได้แสดงออกเป็นประจำ

4.3 องค์ประกอบการเรียนรู้สาระพลศึกษา

ในการเรียนรู้สาระพลศึกษาจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ตามหลักสูตรได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตรและระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อสาระพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษา

อยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพทั้งทางร่างกาย และจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิกภาพที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลเมืองที่ดี และศรัทธาในอาชีพของตน ผาณิต บิลมาศ (2522 : 256)

องค์ประกอบในการเรียนรู้ของนักเรียนมีดังนี้

บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนสาระพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวมๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น กริยา ท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ทศนคติ ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ซึ่ง บุญเจอ สุวรรณพฤกษ์ (2523:11-12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิกภาพที่ดีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความสุขดีทั้งกายและจิตใจ สุขภาพประกอบด้วย ความแข็งแรง ว่องไว มีความอดทน ไม่เจ็บป่วย และไม่พิการ สุขภาพจิตประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผล เป็นต้น
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในการพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ให้ทันสมัย ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติม
3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่นักเรียน มีความสามารถในการสอนและฝึกทักษะให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความประพฤติอยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามวัฒนธรรม สะอาด และเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539:168) อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอนการฝึกปฏิบัติและการร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ และมีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของสาระพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษา โดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาสาระพลศึกษามากสาระพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ อีกทั้งครูผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง ก็ จะเห็นความสำคัญของสาระพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนสาระพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนสาระพลศึกษาควรสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ผาณิต บิลมาศ (2522:255-268) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า ครูพลศึกษาควรมีวัยอันสมควร มีสุขภาพดีอันจะเป็นตัวอย่างของเด็กได้เสมอ มีบุคลิกภาพที่ดี

และสง่างามและมีความเป็นมิตร ความประพฤติดีงามน่าเลื่อมใส มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะกีฬาความสามารถในทางพลศึกษาเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่รู้จักปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัย ทันท่องเหตุการณ์อยู่เสมอมีสมรรถภาพในการเล่นกีฬา หรือกิจกรรมพลศึกษาได้ดีพอสมควร และมีความสามารถตัดสินใจได้ด้วย มีความสามารถในการสอน รู้วิธีการสอน การฝึก ตลอดจนรู้จักวิธีการดำเนินงานพลศึกษาในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527:47) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความรู้ดีในสาระพลศึกษา วิชาครู และวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริงมีความรับผิดชอบสูง เป็นผู้มีความบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรงเป็นผู้มีคุณธรรมจิตใจโอบอ้อมอารี เป็นผู้รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง และเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539:188) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนไว้ว่า วิธีสอนหมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่างๆ การชี้แนะ การให้คำปรึกษาและการสืบสน วิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้และประสบการณ์กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนรู้ กล่าวคือ จะต้องมีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ การเลือกใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษาตลอดจนสื่อการเรียนการสอน การควบคุมประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และการเรียนรู้เป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้สึกันคิด ทักษะคติ ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและการเอาใจใส่ ฯลฯ

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วูด (Wood.1988:2017A) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา ระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและไม่เก่งทางด้านวิชาการ” ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 802 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่งทางด้านวิชาการจำนวน 369 คนและไม่เก่งทางด้านวิชาการจำนวน 433 คน ใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) พบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. นักเรียนมีความเชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีในการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด
3. นักเรียนเห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากที่สุด

4.การร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อลดความเครียดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด

5.มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา

6. นักเรียนที่เรียนเก่งมักจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำหาย

7.มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา

8.มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านเจตคติต่อกิจกรรมพลศึกษา

9. นักเรียนหญิงชอบกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุนทรีภาพมากกว่านักเรียนชาย

เฟอร์กูสันและคณะ (Ferguson.et.al.1989:3) ได้วิจัยเรื่อง “ เจตคติ ความรู้และความเชื่อในการทำนายเป้าหมายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน” ประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 603 คน โดยใช้แบบสอบถามและมาตรวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในระดับดี

2. มีเพียงความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมการออกกำลังกาย

3. เจตคติต่อวิชาพลศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย นอกจากนั้น นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาจะมีการวางแผนที่จะออกกำลังกายในอนาคต และสร้างความสนใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพในวัยเรียนเป็นเป้าหมายของวิชาพลศึกษา อย่างไรก็ตามการปลูกฝังเจตคติต่อวิชาพลศึกษาจะมีผลต่อการตั้งเป้าหมายของการออกกำลังกายโดยเฉพาะนักเรียนที่ออกกำลังกายนอกชั่วโมงพลศึกษาและยังเสนอแนะอีกว่าควรให้นักเรียนเห็นความสำคัญของประโยชน์ในระยะสั้น และระยะยาวต่อการออกกำลังกาย

วูล์ฟ (Wolf.1990:Abstract) ได้ศึกษาถึงโปรแกรมพลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน (การประเมินหลักสูตร) จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือการเปรียบเทียบกิจกรรมพลศึกษา ในทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญพิเศษ กับกลุ่มที่ไม่ใช่ครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญพิเศษ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 288 คนจากโรงเรียนประถมศึกษา 4 โรงเรียน ในกลางภาคตะวันออกของรัฐอิลลินอยส์ โดยแบ่ง 2 โรงเรียน ใช้ครูพลศึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และอีก 2 โรงเรียนใช้ครูพลศึกษาที่ไม่เป็นผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 157 คน ใช้เป็นผู้เชี่ยวชาญสอนและอีก 80 คน สอนตามชั่วโมงพลศึกษาตามปกติในแต่ละวัน และอีก 77 คนใช้การเรียนตามโปรแกรมพลศึกษาอย่างเดียว 2 ครั้ง ใน 1 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแมนน์- วิทนี ยู (Mann- Whitney U) เพื่อได้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนแบบใช้ผู้เชี่ยวชาญ และไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ และวัดทัศนคติของนักเรียนที่เรียนในชั่วโมงปกติ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลของการศึกษาพบว่า การสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกให้แก่เด็กเรื่องพลศึกษาและสามารถส่งผลดีต่อโปรแกรมพลศึกษา นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมมากขึ้น เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ควรมีกิจกรรมนี้ทุกวัน ครูพลศึกษาต้องการประเมินผลกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตมากกว่า

แนนซี (Nancy. 1992:3857 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาวิธีการศึกษาดำเนินการโดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้ เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ความรู้สึกที่เด่นชัด คือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุดส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนที่มีต่อหลักสูตรใหม่ กระบวนการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้ความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ควรพึงเสียงครูบ้างเพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

บุชเชอร์ (Bucher.1992:559-560) ได้วิจัยลักษณะของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ จากความคิดเห็นของกลุ่มครูในอนาคต สรุปได้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ครูจะประสบความสำเร็จในงานสอนได้ตามเกณฑ์ของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ เป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ รู้จักจำแนกคน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความกว้างขวางในหมู่เพื่อนและแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ
2. เป็นนักวิชาการ แสวงหาความรู้อยู่เป็นประจำ
3. มีอารมณ์ขัน (ไม่จริงจังหมกมุ่นเกินไป แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยความนุ่มนวล ร่าเริง เบิกบาน)
4. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายจิตใจ
5. มีความเสียสละบริการผู้อื่นอย่างสนุกสนานการทำงาน เช่น อาสาสมัครช่วยเหลืองานโรงเรียน โรงพยาบาล หรืองานบริการสังคมอื่นๆ มีความเป็นผู้นำ นักเรียนเกิดความศรัทธา

แอนเนซี เจเจ,เวสคอก ดับเบิลยู แอล,เฟียเกนบัพ เอดีและอันรัช เจแอล(Annesi JJ,Westcott WL,Faigenbaum AD,Unruh JL. 2005 Dec;76(4):486 -76) ได้ศึกษาเรื่องผลของกิจกรรมพลศึกษาทางกายภาพของกลุ่มวัยเอ็มซีเอ ใน 12 สัปดาห์หลังจากการเรียนเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายและการเปลี่ยนแปลงของร่างกายของเด็กชาย เด็กหญิงในวัย 5 – 12 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ผลการวิจัยพบว่า

การศึกษาวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง กิจกรรมการทดสอบทางกายใน 12 สัปดาห์ ของเด็กชายเด็กหญิงวัย 5 – 12 ปีเป็นเด็กประถมศึกษาอเมริกันผิวดำ เป็นเด็กหญิง 226 คน และเด็กชาย 344 คน พบว่าหลังจากที่โรงเรียนได้ทำการทดสอบสมรรถภาพ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เด็กทั้งหมดสามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดี จากการวิเคราะห์พบว่าในเด็กวัย 8 ปี เริ่มมีการปรับปรุงส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรง และความทนทาน มีความเจริญเติบโตที่เด่นชัด โดยเฉพาะกลุ่มเด็กหญิงในวัย 9 -12 ปี

โกคาก เอส,เฮอร์เมริก เจ (Kocak S,Hurmeric I.2006 Aug;103(1) :296-300) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศตุรกี

ผลการวิจัยพบว่า

เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศตุรกี จากการสุ่มมา 1 แห่ง เพื่อตรวจสอบในสิ่งที่พอจะทำนายได้เกี่ยวกับ เพศของนักเรียน ระดับผลการเรียน วิชาพลศึกษา การศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจจากเจตคติของนักเรียน จากกลุ่มตัวอย่าง 963 คน เป็นหญิง 474 คน เป็นชาย 489 คน ได้คำร้อยละจากการวิเคราะห์ผลว่านักเรียนประถมศึกษาระดับ 6 ร้อยละ 12.7 ระดับ 7 ร้อยละ 10.3 และระดับ 8 ร้อยละ 77 ตามลำดับของด้านเจตคติเสร็จสมบูรณ์

การวิเคราะห์ได้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติในทางบวกในด้านของอารมณ์ สังคม และเจตคติทางกายภาพ จากข้อมูลพบว่าหญิงมีค่าเฉลี่ย 32.6 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.9 มีเจตคติทางบวกเป็นกลาง มากกว่าชายที่มีค่าเฉลี่ย 32.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.6 ส่วนระดับชั้นในการเรียนวิชาพลศึกษาก็เป็นเรื่องที่พึงพอใจต่อการศึกษาวิชาพลศึกษา ส่วนเรื่องการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจทางสังคมไม่มีการพูดถึงเลย ซึ่งบางเรื่องอาจจะต้องนำเสนอให้เอาใจใส่อย่างมากและวางแผนการต่อไป

คูลินนา พีเอช,โคธรัน ดีเจและเลกกุลอส อาร์ (Kulinna PH,Cothran DJ,Regualos R. 2006 Mar;77(1) :32-40) ได้ศึกษาเรื่องรายงานของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

การจัดการชั้นเรียน การระบุเรื่องต่างๆ ให้ชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพลศึกษา แต่น่าประหลาด

ใจมากเท่าที่ผ่านมามีข้อมูลน้อยมากเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งการมีความรู้โดยรวมถึงการจำกัดธรรมชาติของนักเรียน อาจจะมีผลกระทบต่อบรรยากาศชั้นเรียนได้ จากการศึกษาพบว่าเพื่อตรวจสอบรายงานของครูที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งจากการตรวจสอบนี้อาจเป็นการเพิ่มหลักการจัดการหรือแนวทางจัดการในห้องเรียนพลศึกษาให้ดีขึ้น โดยครู 300 คน ได้นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับระดับชั้นเรียน เนื้อหา รวมถึงการสำรวจอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับพฤติกรรมในทางลบของนักเรียน โดยพฤติกรรมที่ผิดๆ ถูกๆ รายงานไว้อย่างมาก แต่เรื่องอื่นๆ กลับรายงานน้อยเสียส่วนมาก รายงานของครูจะมีหลากหลายได้ด้วยเรื่องของกลุ่มเพศ ประสบการณ์การสอนและเนื้อหาสาระการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

พิจิตร เชาวนปรีชา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเพศ สายการเรียนและเกรดเฉลี่ยต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบระดับชั้นผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิชาพลศึกษาคือ เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งครูจะต้องให้ความรัก ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน อีกทั้งครูผู้สอนควรมีความรู้ดี มีความถนัดในวิชาที่ตนสอน นักเรียนเห็นด้วยมากกับเจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาว่าการออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ส่วนเจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องจัดให้เหมาะสมกับความสนใจของการเรียนด้วย เห็นด้วยมากกับการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกควรจัดเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง สำหรับเจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผลนั้นเห็นด้วยมากกว่าการวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคปฏิบัติและทฤษฎี นอกจากนี้นักเรียนมีเจตคติระดับปานกลางในเรื่องของเนื้อหาวิชาและหลักสูตร ในข้อที่ว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยา และเมื่อจำแนกประเภทนักเรียนออกเป็น เพศ สายการเรียน และเกรดเฉลี่ย พบว่านักเรียนมีเจตคติแตกต่างกันบ้างเป็นบางข้อในแต่ละด้าน แต่ระดับของเจตคตินั้นยังคงอยู่ในระดับเดียวกันเป็นว่า นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเหมือนกันหรือเห็นด้วยปานกลางเหมือนกัน

สุวรรณ แดงอ่อน. (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหารจำนวน 81 คน อาจารย์พลศึกษาจำนวน 22 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2543 จำนวน 354 คน

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสายเกษตรกรรม มีดังนี้คือ

1. ด้านผู้สอนและการสอน

1.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

1.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

1.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2. ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมพลศึกษา

2.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่า สภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

2.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นน้อย

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

3.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นน้อย

3.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับ ปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

4. ด้านผู้เรียน

4.1 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่า สภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

4.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

5. การวัดและประเมินผล

5.1 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

5.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

6. ผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา

6.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลางและมีปัญหาเกิดขึ้นในระดับน้อย

6.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับปานกลาง

6.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

อาคม แก้วเอียด (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดพัทลุง โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง เป็นนักเรียนชาย 283 คน นักเรียนหญิง 317 คน รวม 600 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก คือนักเรียนมีความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา, หนังสือ และคู่มือประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ส่วนปัญหาด้านอื่น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำสอนครูผู้สอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ ความสามารถในการสาธิตกิจกรรมทุก ๆ อย่าง ให้นักเรียนดูได้ความสามารถในการตัดสินใจของครูพลศึกษาครูพลศึกษาสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ความตั้งใจในการสอนของครูพลศึกษาและการเอาใจใส่นักเรียน ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาจำเป็นต้องมีคุณวุฒิหรือความรู้ทางพลศึกษา

3. ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ จำนวนอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักเรียน อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ เช่น เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เพื่อประกอบการเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา ฯลฯ และมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกายหรือเครื่องฝึกบริหารกาย

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก คือ ข้อสอบได้สัดส่วน

ของเนื้อหาตามความยาก—ง่ายตรวจและแจ้งผลการสอบตรงเวลาที่กำหนดวัดผลและประเมินผล ก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง วัดและประเมินสมรรถภาพทางกายของนักเรียนปลายภาคเรียน ทุกภาคเรียน

เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย
4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

สามารถ แสงน้อย (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาชายและหญิงชั้นปีที่ 1 - 4 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีความคิดเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนักศึกษาชาย - หญิง และทุกระดับชั้นปี ด้านกิจกรรมที่สนใจนั้นนักศึกษาชายเลือกบาสเกตบอลมากที่สุด (ร้อยละ 60.50) รองลงมาคือฟุตบอล (ร้อยละ 50.50) นักศึกษาหญิงเลือกแบดมินตันมากที่สุด (ร้อยละ 46.50) รองลงมาคือแอโรบิคด้านซ์ (ร้อยละ 39.50)
2. ความคิดเห็นในด้านความสำคัญและประโยชน์ที่ได้จากการเรียนกิจกรรมพลศึกษาพบว่า

2.1 นักศึกษาชายเห็นว่า สามารถช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด (ร้อยละ 64.50) รองลงมาคือกิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 62.00)

2.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่า กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 47.00) รองลงมาคือ สามารถช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด (ร้อยละ 43.50)

3. ความคิดเห็นด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 นักศึกษาชายเห็นว่า อุปกรณ์กีฬาควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 68.50) รองลงมาคือ ควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียน (ร้อยละ 67.50)

3.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่า ควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 69.00) รองลงมาคืออุปกรณ์ควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอ (ร้อยละ 65.50)

4. ความคิดเห็นด้านบริการและวิชาการ

4.1 นักศึกษาชายเห็นว่าควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกยืมอุปกรณ์กีฬา มากที่สุด (ร้อยละ 61.50) รองลงมาคือควรเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความสามารถด้านกิจกรรมกีฬามาสอนเป็นครั้งคราว (ร้อยละ 47.00)

4.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่าสามารถนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาวางให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้มากที่สุด (ร้อยละ 48.00) รองลงมาคือ สถาบันควรจัดให้เจ้าหน้าที่บริการเบิกยืมอุปกรณ์กีฬา (ร้อยละ 44.50)

รัตนพร ต่วนเพชร.(2546:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี"เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเครื่องมือมีความเชื่อมั่น0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 351 คน เป็นชาย 135 คน หญิง 216 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ด้านจุดมุ่งหมายการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.60

ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.73

ด้านวิธีสอนและจัดกิจกรรมจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.78

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.84

ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.60

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.90

สุริยา จุติแสง.(2546:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546" กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสามัญศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน(Multi stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก มีดังนี้ คือ

1.ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

2.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

3.ด้านบุคลิกภาพลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

4.ด้านการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วย

จันทนา น้อยพันธ์.(2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547" กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 420 คน เป็นชาย 210 คน เป็นหญิง 210 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1.ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่3ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชาโดยรวมเห็นด้วยระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.22

2.ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่3ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ด้านครูผู้สอน โดยรวมเห็นด้วยระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.57

3.ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่3ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ด้านอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา โดยรวมเห็นด้วยระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.88

4.ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่3ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมเห็นด้วยระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.76

บุญชู กลับทุ่ง. (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547" กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 70 คน ครูผู้สอน จำนวน 80 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1.ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ66.29,77.43,58.00 และ63.29 ตามลำดับ

2.ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากคิดเป็นร้อยละ 57.88,59.38,51.13และ55.38 ตามลำดับ

การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการปฏิบัติโดยตรง ผู้เรียนจะต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ต้องจัดเตรียมเพื่อให้พร้อม เพราะการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ได้ใช้ทฤษฎีการนำไปใช้ของ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541) ซึ่งปัจจัยได้แก่ ครูผู้สอน การบริหารจัดการหลักสูตร อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นตามสภาพของแต่ละพื้นที่ เพื่อจะได้นำมาพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์พลศึกษาของจังหวัดอุดรธานีให้มีประสิทธิภาพ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,575 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,575 คน คำนวณโดยใช้ตารางเครซี และมอร์แกน (Krejcie And Morgan.1972 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 310 คน จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 310 คน
2. นำเอากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 310 คน มาหาค่าเฉลี่ยจาก 4 เขตพื้นที่การศึกษา จะได้เขตพื้นที่ละ 84,74,82 และ70 เรียงตามลำดับเขตพื้นที่การศึกษา
3. จากกลุ่มตัวอย่าง ใน 1 เขตพื้นที่การศึกษามี จัปฉลากชื่อโรงเรียนเพื่อหาตัวแทนเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งโรงเรียน ขนาดใหญ่/กลาง/เล็ก
4. นำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 310 คน มาใช้ในการวิจัย (ตามตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา จำนวนโรงเรียน

เขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานี	จำนวน โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัย	เก็บข้อมูล
เขต1	261	425	84	100
เขต2	216	378	74	100
เขต3	242	417	82	100
เขต4	168	355	70	100
รวม	887	1,575	310	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ

(Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 3 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(Opened – Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคู่มือ ตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ปรึกษาประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องเครื่องมือแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาที่จะวัดในครั้งนี้ เพื่อนำไปเป็นหลักในการสร้างเครื่องมือ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง

3. นำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปปรึกษาประธานและกรรมการผู้ควบคุม เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้เหมาะสม

5. ความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง แบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วจึงนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง ได้ค่าIOC เท่ากับ 1

6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.94

7. นำแบบเสนอที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือไปยังเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
2. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมา มาตรวจสอบความสมบูรณ์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม กำหนดเป็นรหัสตัวเลข เพื่อนำไปคำนวณหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS for Window Version 11.5) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าความถี่ หาค่าเฉลี่ย หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way analysis of variance) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง หากพบค่าความแตกต่างใช้สถิติของเซฟเฟ
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มารวบรวมแล้วนำเสนอเป็นรายชื่อ
4. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้ใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วมีความสมบูรณ์ร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และขนาดของโรงเรียน วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังปรากฏในตาราง 2

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังปรากฏในตาราง 3 – 5 โดยกำหนดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนดังนี้

2.50 - 3.00	=	มาก
1.50 - 2.49	=	ปานกลาง
ต่ำกว่า 1.50	=	น้อย

3. เปรียบเทียบปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และขนาดของโรงเรียน ของครูผู้สอนพลศึกษา ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way analysis of variance) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดังปรากฏในตาราง 6 - 12

4. นำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นรายข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 310)

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	3.20
ปริญญาตรี	288	92.90
ปริญญาโท	12	3.90
รวม	310	100
2. ประสบการณ์การเป็นครู		
ต่ำกว่า 10 ปี	44	14.20
11-20 ปี	120	38.70
20 ปี ขึ้นไป	146	47.10
รวม	310	100
3. ขนาดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	100	32.30
ขนาดกลาง	170	54.80
ขนาดใหญ่	40	12.90
รวม	310	100

จากตาราง 2 แสดงว่า วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีวุฒิปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.90 รองลงมา มีวุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3.90 และจำนวนน้อยสุด มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.20 ด้านประสบการณ์การเป็นครูพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การเป็นครู 20 ปี ขึ้นไปมีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การเป็นครู 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.70 และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์การเป็นครูต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.20 ในด้านขนาดของโรงเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทำงานอยู่โรงเรียนขนาดกลางมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 54.80 รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 32.30 และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 12.90

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านพฤติกรรมการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา (N = 310)

รายการ	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้		การใช้แผนการจัดการเรียนรู้	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้	2.63 (มาก)	0.52	2.54 (มาก)	0.55
2. ครูที่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้	2.23 (ปานกลาง)	0.63	2.19 (ปานกลาง)	0.62
3. ครูที่มีระดับวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษาต่างกัน มีผลต่อการจัดการเรียนรู้	2.41 (ปานกลาง)	0.57	2.39 (ปานกลาง)	0.58
4. ครูที่มีการอบรม/สัมมนาทางวิชาการสาระพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้	2.65 (มาก)	0.52	2.57 (มาก)	0.55
5. ครูที่มีความชำนาญการสอนพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้	2.61 (มาก)	0.53	2.57 (มาก)	0.53
รวม	2.50 (มาก)	0.35	2.45 (ปานกลาง)	0.37

จากตาราง 3 แสดงว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.50$) ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.45$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก จำนวน 3 ข้อ เรียงตามลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูที่มีการอบรม/สัมมนาทางวิชาการสาระพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.65$) ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.63$) และ ครูที่มีความชำนาญการสอนพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.61$) ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงตามลำดับคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูที่มีระดับวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษาต่างกัน มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.39$) และ ครูที่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.19$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการเป็นครูที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา (N = 310)

รายการ	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้		การใช้แผนการจัดการเรียนรู้	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ครูมีความรู้ในการวิเคราะห์หลักสูตร	2.47 (ปานกลาง)	0.55	2.37 (ปานกลาง)	0.56
2. ครูมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร	2.48 (ปานกลาง)	0.52	2.45 (ปานกลาง)	0.56
3. ครูมีความรู้ความเข้าใจในการกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน	2.51 (มาก)	0.56	2.41 (ปานกลาง)	0.59
4. ครูมีความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลตามสภาพแท้จริง	2.44 (ปานกลาง)	0.52	2.42 (ปานกลาง)	0.55
5. ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกหัดปฏิบัติจริง	2.62 (มาก)	0.55	2.54 (มาก)	0.56
6. ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง	2.32 (ปานกลาง)	0.56	2.34 (ปานกลาง)	0.60
7. ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.49 (ปานกลาง)	0.54	2.43 (ปานกลาง)	0.54
8. ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม	2.39 (ปานกลาง)	0.59	2.35 (ปานกลาง)	0.60
9. ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.55 (มาก)	0.56	2.49 (ปานกลาง)	0.55
10. ครูที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.46 (ปานกลาง)	0.58	2.42 (ปานกลาง)	0.58
รวม	2.47 (ปานกลาง)	0.38	2.42 (ปานกลาง)	0.42

จากตาราง 4 แสดงว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการเป็นครูที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.47$) และด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.42$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการเป็นครูที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.62$) ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 2.55$) และ ครูมีความรู้ความเข้าใจในการกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ($\bar{X} = 2.51$) ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ ครูมีความสามารถในการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกหัด ปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 2.54$) ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิด การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 2.49$) ครูมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร ($\bar{X} = 2.45$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา (N = 310)

รายการ	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้		การใช้แผนการจัดการเรียนรู้	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	2.44 (ปานกลาง)	0.54	2.37 (ปานกลาง)	0.55
2. อุปกรณ์และ สื่อที่ใช้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	2.38 (ปานกลาง)	0.58	2.38 (ปานกลาง)	0.58
3. มีการใช้อุปกรณ์และ สื่อในการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและหลากหลาย	2.35 (ปานกลาง)	0.61	2.31 (ปานกลาง)	0.60
4. ใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผน ผลิต	2.24 (ปานกลาง)	0.60	2.22 (ปานกลาง)	0.58
5. มีอุปกรณ์และสื่อที่ทันสมัย	2.25 (ปานกลาง)	0.60	2.24 (ปานกลาง)	0.57
6. มีการนิเทศช่วยเหลือ	2.38 (ปานกลาง)	1.79	2.22 (ปานกลาง)	0.58
7. มีนโยบายส่งเสริมการจัดการเรียนรู้	2.33 (ปานกลาง)	0.53	2.32 (ปานกลาง)	0.54
8. มีงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.22 (ปานกลาง)	0.66	2.23 (ปานกลาง)	0.63
9. มีสถานที่ที่เก็บอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสม	2.15 (ปานกลาง)	0.66	2.18 (ปานกลาง)	0.65
10. มีอุปกรณ์พอเพียงต่อการจัดการเรียนรู้	2.23 (ปานกลาง)	0.64	2.27 (ปานกลาง)	0.64
รวม	2.30 (ปานกลาง)	0.44	2.27 (ปานกลาง)	0.41

จากตาราง 5 แสดงว่า ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$) และด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.27$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ย

3 อันดับแรก คือ สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.44$) อุปกรณ์และสื่อที่ใช้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.38$) มีการนิเทศช่วยเหลือ ($\bar{X} = 2.38$) ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ อุปกรณ์และ สื่อที่ใช้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.38$) สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.37$) มีการใช้อุปกรณ์และสื่อในการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและหลากหลาย ($\bar{X} = 2.31$)

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.29	2	0.15	1.22
ภายในกลุ่ม	37.04	307	0.12	
รวม	37.33	309		

จากตาราง 6 แสดงว่า ปัจจัยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.22	2	0.11	0.79
ภายในกลุ่ม	43.01	307	0.14	
รวม	43.23	309		

จากตาราง 7 แสดงว่า วุฒิการศึกษาของครูพลศึกษามีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.20	2	0.10	0.70
ภายในกลุ่ม	44.50	307	0.15	
รวม	44.70	309		

จากตาราง 8 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.16	2	0.08	0.72
ภายในกลุ่ม	53.71	307	0.17	
รวม	53.87	309		

จากตาราง 9 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.14	2	0.07	0.38
ภายในกลุ่ม	59.10	307	0.19	
รวม	59.54	309		

จากตาราง 10 แสดงว่า ขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันมีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านการจัดใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.66	2	0.33	1.98
ภายในกลุ่ม	51.24	307	0.17	
รวม	51.90	309		

จากตาราง 11 แสดงว่า ขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันมีผลต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนในปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	0.25	2	0.13	1.16
ภายในกลุ่ม	33.44	307	0.11	
รวม	33.69	309		

จากตาราง 12 แสดงว่า วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันมีผลต่อการจัดการการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงย่อมมีผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนในทางที่ดี

1.2 ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางพลศึกษาโดยตรงย่อมมีผลกระทบต่อการเรียนรู้อย่างมากทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย

2. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครู เสนอแนะว่า

2.1 ประสบการณ์ของครูย่อมมีผลต่อการสอน เพราะครูที่มีประสบการณ์มาก มีความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย

2.2 ประสบการณ์ของครูทำให้มีการจัดการเรียนรู้หลากหลายและชำนาญกว่าสามารถนำข้อบกพร่องที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขในปีต่อไป และสามารถพัฒนาตนเองได้

3. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่สอนอยู่ในปัจจุบัน เสนอแนะว่า

3.1 ขนาดของโรงเรียนถ้าโรงเรียนขนาดใหญ่ จะมีอุปกรณ์มากและมีสนามพร้อมกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

3.2 ขนาดของโรงเรียนขนาดใหญ่มิยอมมีผลที่เอื้อด้านสถานที่ได้ดีกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เสนอแนะว่า

4.1 ควรให้ครูพลศึกษามีการอบรมเพื่อพัฒนาเหมือนครูสาระอื่น

4.2 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้พลศึกษามาก

ขึ้น

4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกชั้นตอน ครูควรประเมินผลการปฏิบัติงานอย่าง

ทั่วถึง

4.4 ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้มากขึ้น

4.5 ควรมีการนิเทศติดตามผลการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2549

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์การเป็นครูแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แตกต่างกัน
3. ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นครูผู้สอนพลศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1972 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 310 คน และใช้การเลือกตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 3 ระดับ คือ 1 หมายถึง ปัจจัยข้อนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย 2 หมายถึง ปัจจัยข้อนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง 3 หมายถึง ปัจจัย

ข้อนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก โดยแบ่งเป็นระดับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Opened-Ended Questionnaires)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS for Window Version 11.5) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และขนาดของโรงเรียน วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และขนาดของโรงเรียน ของครูผู้สอนพลศึกษา ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา

3.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way analysis of variance) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นรายข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. จำนวนวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีวุฒิปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 92.90 รองลงมา มีวุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 3.90 และจำนวนน้อยสุด มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.20 ด้านประสบการณ์การเป็นครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การเป็นครู 20 ปี ขึ้นไปมีจำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การเป็นครู 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.70 และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์การเป็นครูต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.20 ในด้านขนาดของโรงเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทำงานอยู่โรงเรียนขนาดกลางมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 54.80 รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 32.30 และน้อยที่สุดคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 12.90
2. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.50$) ด้านการใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.45$)
3. ปัจจัยด้านประสบการณ์การเป็นครูที่มีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.47$) และด้านการใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.42$)
4. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันที่มีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$) และด้านการใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.27$)
5. เปรียบเทียบปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การเป็นครู และขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันที่มีผลต่อการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
6. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ
 1. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ เสนอแนะว่า
 - 1.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาที่สูงย่อมมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดี
 - 1.2 ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางพลศึกษาโดยตรงมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมากทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย
 2. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครู เสนอแนะว่า
 - 2.1 ประสบการณ์ของครูย่อมมีผลต่อการสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายจากการถ่ายทอด เพราะมีประสบการณ์มากจึงเกิดความชำนาญในการสอนมาก

2.2 ประสบการณ์เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้หลากหลายและชำนาญกว่าเพราะสามารถนำข้อบกพร่องที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขในปีต่อไป และสามารถพัฒนาตนเองได้

3. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่สอนอยู่ในปัจจุบัน เสนอแนะว่า

3.1 ขนาดของโรงเรียนถ้าโรงเรียนขนาดใหญ่ จะมีอุปกรณ์มากและมีสนามพร้อมกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

3.2 ขนาดของโรงเรียนขนาดใหญ่มักมีผลที่เอื้อด้านสถานที่ได้ดีกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เสนอแนะว่า

4.1 ควรให้ครูพลศึกษามีการอบรมเหมือนครูสาระอื่น

4.2 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้พลศึกษาให้มาก

4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกชั้นตอน ครูควรประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึง

4.4 ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้มากขึ้น

4.5 ควรมีการนิเทศติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียน คือ ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.50$) ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.45$) ปัจจัยด้านประสบการณ์การเป็นครู มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.47$) และปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.30$) และด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.27$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันครูพลศึกษาส่วนมาก มีวุฒิทางการพลศึกษาโดยตรงซึ่งจบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรงเป็นส่วนใหญ่และมีการพัฒนาเพิ่มเติมความรู้ความสามารถโดยการอบรม สัมมนาและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น จึงทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 319-320) กล่าวถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาไว้ว่า เป็นผู้มีสุขภาพที่ดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ จรวย แก่นวงษ์คำ (2529 : 196) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า มีสุขภาพดี และมีทักษะที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ความเชื่ออย่างจริงใจว่าพลศึกษา เป็นโปรแกรมใหญ่ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงแต่การเล่นเกม และการเข้าร่วมกีฬาดังต่าง ๆ เท่านั้น มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านพลศึกษา ใฝ่หาสิ่งที่จะส่งเสริมตนเองให้มีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ ลักษณะท่าทางดี และมีเสน่ห์ในการดึงดูดความสนใจของสังคม มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด และมีเหตุผล และการมีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล เป็นลักษณะพิเศษอันหนึ่งที่จะช่วยให้ครูพลศึกษาประสบผลสำเร็จ ดังนั้นปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของ ครูพลศึกษาซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครู มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และด้านการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอุดรธานี ส่วนมากครูที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สาระพลศึกษาจะสอนในกลุ่มสาระดังกล่าวมานาน ทำให้เกิดความชำนาญในการสอน ไม่ได้ย้ายไปที่อื่น และส่วนมากเป็นครูในพื้นที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปีขึ้นไปซึ่งทำให้เกิดการสั่งสมประสบการณ์การสอนและพัฒนาอาชีพ โดยปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญ เพราะครูที่มีประสบการณ์มากจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดความชำนาญ นำประสบการณ์ที่ผ่านมา มาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้น ทำให้มีการสั่งสมเทคนิคและวิธีสอนที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผาณิต บิลมาศ (2522 : 85-86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะของครูพลศึกษาพึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร” พบว่า ครูพลศึกษาควรมีคุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้ รู้เกี่ยวกับกลไกการสอนทั่วไป รู้กลไกการสอน เทคนิค และวิธีสอนวิชาพลศึกษา รู้กิจกรรม พลศึกษา

3. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอุดรธานี มีโรงเรียนขนาดกลางจำนวนมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของโรงเรียนดังกล่าว มีการจัดสรรงบประมาณในโรงเรียนและงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นในแต่ละปีมีความเหมาะสมและพอเหมาะ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาต้องอาศัยวัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ที่กว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : 91-92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชา

พลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเห็นด้วย ยอมรับว่า ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการให้กับนักเรียนเป็นอย่างดี ทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พาณิ วรวิทยา (2545 : 94) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ความคิดเห็นด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาทั้งชายและหญิงเห็นว่าอุปกรณ์กีฬาควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ ในสภาพดีเสมอมากที่สุด รองลงมาคือ ควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียน นอกจากนี้อุปกรณ์จะต้องได้มาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอแก่ผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้นทั้งมีความอยากร่วมกิจกรรมนั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ โพธิ์กาต (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพแวดล้อมความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546 พบว่า ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาต้องการจำนวนสนาม และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ วิศาล เครือคล้าย (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไประดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง” พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดอื่น
3. ควรมีอุปกรณ์และสถานที่ที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ เหมาะสม ทันสมัย ได้มาตรฐาน และปลอดภัย สำหรับใช้ในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัด
อื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). อัดสำเนา
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). วิชสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จันทนา น้อยพันธ์. (2548) ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภาณุทิติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- บุญเจอ สุวรรณพฤกษ์. (2523, มกราคม). "ความสำคัญของบุคลิกภาพของครูผู้สอน". วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. 1(6) : 11-12.
- บุญชู กลับท่ง. (2548) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภาณุทิติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เปลื้อง ณ นคร. (2518). พจน-สารานุกรม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
- พาฝัน วราวิทยา. (2545) ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- พิจิตร เขาวนปรีชา. (2540). เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภาณุทิติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภาณุทิติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- เทวัญ ถนอมพันธ์. (2545). ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รัตนพร ต่วนเพชร. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2540). หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- _____. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิศาล เครือคล้าย. (2530). ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สามารถ แสงน้อย. (2545). ความคิดเห็นของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุวรรณา แดงอ่อน. (2543). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุริยา จุติแสง. (2546) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อาคม แก้วเอียด. (2544). ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อาทิตย์ โพธิ์กาศ. (2547) สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัฏฑิตติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Annesi JJ, Westcott WL, Faigenbaum AD, Unruh JL. (2005. Dec;76(4):486 -76) "Effects of a 12-week physical activity protocol delivered by YMCA after-school counselors (Youth Fit for Life) on fitness and self-efficacy changes in 5-

- 12-year-old boys and girls*". Retrieved March 1,2007, from <http://www.pubmed.gov>.
- Cutrer, Robert Michael. (1985). "Dissertation Abstracts International," 46(4) : 922-A,
- Ferguson, K.J. Charles, Yesalis B. and Paul, Po0mrehn R. (1989). Kivpatrick Beth Mary Journal of School Health and Physical Education. 3 : 59 Abstract.
- Kocak S, Hurmeric I. (2006. Aug;103(1) :296-300) "*Attitudes toward physical education classes of primary school students in Turkey*" Retrieved March 1,2007, from <http://www.pubmed.gov>.
- Kulinna PH,Cothran DJ,Regualos R. (2006. Mar; 77(1) :32-40) "*Teachers reports of student misbehavior in physical education*" Retrieved March 1,2007, from <http://www.pubmed.gov>.
- Wolf, Deborah Wilson. (1990,June). "Elementary Physical Education Programs : Impact on students (Curriculum Assessment)," *Dissertation Abstracts International*," 51(12) : 4062-A.
- Wood, L.K.. (1988 February) "A comparative Study of Attitude Toward Attitude Physical Activity of Academically Gifted and Academically Nongifted," *Dissertation Abstracts International*. 2017 – A..

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายนิเทศสุกิจ ทัพชัย
 วุฒิการศึกษา กศ.ม.พลศึกษา
 ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ8
 สถานที่ทำงาน สาขา วิชาพลศึกษาและนันทนาการ
 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 ความเชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือระดับบัณฑิตศึกษา
 ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 เชิงประจักษ์
 หมายเลขโทรศัพท์ 081-6705710
2. ชื่อ นายวณิช นรินทร์านนท์
 วุฒิการศึกษา ศษ.ม.หลักสูตรและการสอน
 ตำแหน่ง ครู คศ. 4
 สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี
 ความเชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือระดับบัณฑิตศึกษา
 หมายเลขโทรศัพท์ 042 -222900
3. ชื่อ นางจุไรรัตน์ สมสุข
 วุฒิการศึกษา กศ.ม.พลศึกษา
 ตำแหน่ง ครู คศ. 4
 สถานที่ทำงาน สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอุดรธานี
 ความเชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือระดับบัณฑิตศึกษา
 หมายเลขโทรศัพท์ 042 -222900 , 081 – 2627235
4. ชื่อ นายประเวศ รัตนวงศ์
 วุฒิการศึกษา ศษ.ม. บริหารการศึกษา
 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 รักษาการ
 แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3
 สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3
 ความเชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือระดับบัณฑิตศึกษา
 หมายเลขโทรศัพท์ 089 – 7114320 , 042 -261186

5. ชื่อ นายสมใจ คำควร
- วุฒิการศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา
- ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองเม็ก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3
- สถานที่ทำงาน โรงเรียนชุมชนบ้านหนองเม็ก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3
- ความเชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือระดับบัณฑิตศึกษา
- หมายเลขโทรศัพท์ 081 - 8733770, 042 -239028

ภาคผนวก ข
เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

คำชี้แจง

1. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ ของ
ครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
เลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 เป็นแบบมาตร
ประมาณค่า (Rating Scales) 3 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened - Ended Questionnaires)
เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

3. แบบสอบถามชุดนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น โดยจะทำการ
แปลผลเป็นภาพรวมจะไม่มีผลกระทบท่อน้ำที่และการปฏิบัติงานของท่าน แต่จะเป็นประโยชน์
อย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่าง
ดี

นายโกวิทย์ บุญเพ็ง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่านตามความเป็นจริง

1. วุฒิทางการศึกษา
 - () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
 - () ปริญญาโท
2. ประสบการณ์การเป็นครู
 - () ต่ำกว่า 10 ปี () 11 - 20 ปี
 - () 20 ปี ขึ้นไป
3. ขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน
 - () ขนาดเล็ก () ขนาดกลาง
 - () ขนาดใหญ่

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุตรธานี ปีการศึกษา 2549

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของท่าน มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และมีการใช้แผนการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง ระดับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีความหมายของค่าระดับดังนี้

- 3 หมายถึง มาก หมายถึงปัจจัยข้อนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของท่านอยู่ในระดับมาก
- 2 หมายถึง ปานกลาง หมายถึงปัจจัยข้อนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของท่านอยู่ในระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง น้อย หมายถึงปัจจัยข้อนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของท่านอยู่ในระดับน้อย

ตัวอย่าง

ข้อ	รายการ	การจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้			การใช้แผน การจัดการเรียนรู้		
		3	2	1	3	2	1
0	มีกิจกรรมหลากหลาย		/			/	

คำอธิบาย

การทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับ 2 หมายความว่า ผู้สอนมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมหลากหลาย ในระดับปานกลาง และมีการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมหลากหลาย ในระดับ 2 ในระดับปานกลาง

นิยามคำศัพท์

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำบันทึกการเรียนรู้ของครูที่ดีที่สุดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อนักเรียน ให้สอดคล้องกันกับหลักสูตร

การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปใช้สอน และจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมและตามสภาพท้องถิ่น

1. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้	การจัดทำ แผน การจัดการ เรียนรู้			การใช้แผน การจัดการ เรียนรู้		
	3	2	1	3	2	1
1.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้						
1.2 ครูที่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้						
1.3 ครูที่มีระดับวุฒิการศึกษาทางด้านพลศึกษาต่างกัน มีผลต่อการจัดการเรียนรู้						
1.4 ครูที่มีการอบรม/สัมมนาทางวิชาการสาระพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้						
1.5 ครูที่มีความชำนาญการสอนพลศึกษา มีผลต่อการจัดการเรียนรู้						

2. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครู	การจัดทำ แผน การจัดการ เรียนรู้			การใช้แผน การจัดการ เรียนรู้		
	3	2	1	3	2	1
2.1 ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการวิเคราะห์หลักสูตร						
2.2 ครูมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร						
2.3 ครูมีความรู้ความเข้าใจในการกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน						
2.4 ครูมีความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลตามสภาพแท้จริง						
2.5 ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกหัด ปฏิบัติจริง						
2.6 ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง						
2.7 ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์						
2.8 ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม						
2.9 ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						
2.10ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						

3. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน	การจัดทำ แผน การจัดการ เรียนรู้			การใช้แผน การจัดการ เรียนรู้		
	3	2	1	3	2	1
3.1 สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม						
3.2 อุปกรณ์และ สื่อที่ใช้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้						
3.3 มีการใช้อุปกรณ์และ สื่อในการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและหลากหลาย						
3.4 ใช้อุปกรณ์ และสื่อการสอนที่ครูและนักเรียน ร่วมกันวางแผน ผลิต						
3.5 มีอุปกรณ์และสื่อที่ทันสมัย						
3.6 มีการนิเทศช่วยเหลือ						
3.7 มีนโยบายส่งเสริมการจัดการเรียนรู้						
3.8 มีงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
3.9 มีสถานที่ที่เก็บอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสม						
3.10 มีอุปกรณ์พอเพียงต่อการจัดการเรียนรู้						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเป็นครู

.....

.....

.....

.....

3. ปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนที่สอนอยู่ในปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นายโกวิทย์ บุญเพ็ง
วัน เดือน ปีเกิด	25 สิงหาคม 2503
สถานที่เกิด	อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	349 หมู่ที่ 5 บ้านอุดมสถาพร ตำบลบ้านเลื่อม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านหนองเม็ก ตำบลหนองเม็ก อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนบ้านผักปัง(ภูมิวิทยา) อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนภูเขียว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2518	ปกศ.สูง(พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2528	ครุศาสตรบัณฑิต(พลศึกษา) วิทยาลัยครูอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ